EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI

DEVRİMCİ GENÇLİK

SAYI 7 19 NİSAN 1976 250 KURUŞ

alnını
dağ ateşiyle ısıtan
yüzünü
kanla yıkayan dostum
senin
uyurken dudağında gülümseyen bordo gül
benim kalbimi harmanlayan isyan olsun
şimdi dingin gövdende
uğultuyla büyüyen sessizlik
birgün benim elimde
patlamaya sabırsız mavzer olsun
başını omuzuma yasla
göğsümde taşıyayım seni
gövdem gövdene can olsun

Sorumlu Müdürümüz Taner Akçam Tutuklandı.

SORUMLU MÜDÜRÜMÜZ TANER AKÇA[M]
İÇİN AÇILAN 6 DAVADAN 256 SENE HAPİS CEZASI İSTENİYO[R]

DERGİMİZİN 1,2,4,5 ve 6. SAYILARI TOPLATILD[I]

Taner akçam hakkında açılan altı dava'dan yalnız ikisi için 83 sene hapis cezası isteniyor.

Dergimize yapılan baskıları binlerce yurtsever protesto etti.

Ülkemizde faşizmin derinleşmesi, faşist cinayetlerin artması ve tüm devrimci ve yurtseverler üzerindeki baskıların artmasına paralel olarak Devrimci Gençlik Dergisi üzerindeki baskılar da akıl almaz boyutlara ulaşmıştır. Halkın Sesi ve Halkın Kurtuluşu gibi bazı "basın kuruluşları" üzerinde de baskılar artmıştır. Dergimiz üzerindeki baskıların yoğunlaşması Devrimci Gençlik Dergisi'nin eski sahibi ve A.YÖ.D başkanı Melih Pekdemir'in polisler tarafından linç edilmek istenmesiyle hız kazandı.

Daha sonra dergi idarehanesi sık sık polis tarafından basılmaya, içerde bulunanlar (eşyalarla birlikte) toplanıp götürülmeye, dergiye uğrayan herkes gözaltında tutulmaya başlandı. Bu arada da dergimizin tüm sayıları hakkında toplatma kararı alınarak dergide çıkan yazılar hakkında dava açıldı.

Daha önce uydurma gerekçelerle birkaç kez gözaltına alınan sorumlu müdürümüz Taner Akçam için tam altı kere tutuklama kararı çıkarıldı. (Herhalde işi sağlama bağlamak istiyorlardı.)

Taner Akçam hakkında açılan davalardan 5 inde toplam olarak 256 seneye yakın hapis cezası istenmekte. Bir haftada altı kere tutuklanarak bir rekor kıran Taner Akçamın hakkında istenen cezalar bu gidişle yüzlerce senelik bir rekora ulaşacak!

Hakim sınıfların dergimize gösterdiği bu aşırı il[gi]... sebebini anlamak, nihayet bir dergide yazılan takım yazılardan bu kadar tedirgin olmalarının se[be]bini keşfetmek için kâhin olmaya gerek yok.

Ortaçağın hakim sınıfları Galile'ye yaptıkları b[as]kılarla dünyayı dönmekten vazgeçirememişlerdi. Oligarşinin zulüm ve baskısı mücadeleyi durdura[bi]lecek mi?

DEVRİMCİ GENÇLİK
DERGİSİ

ATA YILDIRIM	SEMİH ERBEK	BURHAN BARIN		HATİCE ALANKUŞ
CEZMİ YILMAZ	ÖZER ELMAS	NAİL KARAÇAM	HALİT PELİTÖZÜ	BATTAL MEHETOĞLU

RESİMLERİNİ BULAMADIĞIMIZ, İSİMLERİNİ TESBİT EDEBİLDİĞİMİZ ŞEHİT DEVRİMCİLER...

ABDİ GÖNEL - BURÇİN ÖZTÜRK - MEHMET TOPRAK - AHMET KURBULAK - AHMET DEVECİ - YUSUF VEHBİ YILMAZ - İBRAHİM KOCAKARIN - MEHMET AYTEKİN - AYHAN ALKAN - ZÜHTÜ PEHLİVANLI - İSMET YÜCEL - MÜNİR ÇETİNKAYA - CENGİZ BAŞ - ATİLLA ÖZKAN - MUSTAFA ŞENPINAR - ZEKİ YILMAZ - MÜMTAZ AKOVA - HÜSEYİN GÜZEL - ŞAHİN AYDIN - DERYA MAVİLİ - İBRAHİM BAĞIŞ - ALİ AKHAN - KADİR PAKER - AHMET AVŞAR - AHMET ATASOY - SABAHATTİN KURT - AHMET NİYAZİ YILDIZHAN - VEDAT GEVREK - MEHMET BALTACI - MEHMET MARANGOZ - MEHMET ÜSTÜN - ALİ HAYDAR YILDIZ - MUHARREM ÇİÇEK - AVNİ GÖKOĞLU - HARUN KARADENİZ - ERDAL ŞENER - ŞERİF AYGÜL - YALÇIN GÖNÜL - FEHMİ KAFA - ŞERAFETTİN YILDIRIM - NİYAZİ TEKİN ....

		YUSUF ZİYA GÜNEŞ	KENAN DAYIOĞLU	MEHMET BÜYÜKSEVİNÇ	VEDAT DEMİRCİOĞLU	TAYLAN ÖZGÜR	DENİZ GEZMİŞ	YUSUF ASLAN	HÜSEYİN İNAN
		ŞÜKRÜ BULUT	NURAY ERENLER	ATALAY SAVAŞ	MAHİR ÇAYAN	HÜDAİ ARIKAN	ÖMER AYNA	ASPASLAN ÖZDOĞAN	SİNAN CEMGİL
EŞARİ ORAN	HASAN BASRİ TEMİZALP	KERİM YAMAN	CAHİT ŞENYÜZ	TURGUT AYTAÇ	SAFFET ALP	NİHAT YILMAZ	SİNAN KAZIM ÖZÜDOĞRU	KADİR MANGA	ULAŞ BARDAKÇI
HÜSEYİN ASLANTAŞ	ORHAN AYDIN	İLKER YILDIRIM	İBRAHİM ÖZTAŞ	DURAN ERDOĞAN	CİHAN ALPTEKİN	ERTAN SARUHAN	İBRAHİM KAYPAKKAYA		
HAKAN YURDAKULER	KAZIM GÖKTAŞ	SAMİ OVALIOĞLU	İLKER MANSUROĞLU	MEHMET CANTEKİN	NECMETTİN GİRİTLİOĞLU	HÜSEYİN CEVAHİR	KORAY DOĞAN		

TAŞRADA FAŞİST SALDIRILAR SONUCUNDA ÖLEN TÜM DEVRİMCİ ARKADAŞLARIMIZIN RESİMLERİNİ KISA ÖZGEÇMİŞLERİ (öldüğü tarih ve olay) İLE BİRLİKTE, EN GEÇ BİR HAFTA İÇİNDE DERGİMİZ ADRESİNE YOLLAMANIZI İSTİYORUZ.

DEVRİMCİ GENÇLİK.

TÜM ÖDEMELERİN POSTA ÇEKİ İLE YAPILMASINI ÖNEMLE DUYURURUZ.

Posta çeki no: 96601

EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI **DEVRİMCİ GENÇLİK**

15 günde bir çıkar · SİYASİ GAZETE

ABONE KOŞULLARI .
YURTİÇİ : Yıllık 50.- TL. / 6 aylık 30.-TL.
YURTDIŞI: Yıllık 75.- TL. / 6 aylık 45.-TL.

ABONE OLMAK İÇİN FARUK YÜKSEL adına PTT'ye başvurarak POSTA ÇEKİ NO: 96601 no.ya para yatırılması yeterlidir.

SAHİBİ VE SORUMLU MÜDÜR : FARUK YÜKSEL
ADRES : KUMRULAR SOKAK 4/10, Yenişehir ANKARA
BASKI : D A I L Y--N E W S, Web.
EGE BÖLGESİ DAĞITIMI :
Hasan ÜRESİN- Kestelli Cad.
Başdurak İşhanı no. 508-İZMİR

Devrim yolu engebelidir, dolanbaçlıdır, sarptır. Bu yolu tırmanan devrimcilerin biribirine iletmesi ile kurtuluş bayrağı oligarşinin burcuna dikilecektir. Her engebede düşen devrimcilerin gövdeleri bir devrim fırtınası yaratır... Düşen devrimcilerin kanı devrim yolunu aydınlatır. Düşenler geride kalmaz. Onlar; emekçi halkın kalbinde, benliğinde ve bilincinde devrimin itici sembolleri olarak yaşarlar...

Düşenler devrim için, devrim yolunda vuruşarak düştüler. Kalbimize, benliğimize ve bilincimize gömüldüler... Kurtuluşa kadar savaş şiarını devrim yoluna kanlarıyla yazdılar....

YOLUMUZ, DEVRİM YOLUNDA DÜŞENLERİN YOLUDUR.

hir Çayan — Hüdai Arıkan — Ömer Ayna

ffet Alp — Nihat Yılmaz — S.K. Özüdoğru

Cihan Alptekin — Ertan Saruhan

SABAHATTİN KURT — AHMET ATASOY

BİZE GELEN MEKTUPLAR

HALKIMIZ,
GELİBOLU EMEKÇİLERİNİ DESTEKLİYELİM.

Gelibolu'da genel hizmetlerde çalışan emekçiler de sendikalılığın yararına inanmış olan ve GENEL - İŞ bünyesinde örgütlenmiştir. Ancak Gelibolu'nun CHP'li belediye başkanı Vedat Namık Uraz sendikal faaliyetlerin bastırılmasını amaçlayan bir dizi oyuna girişmiştir. Bunlardan en önemlisi sendikalı işçilerin işten atılmasıdır. Gelibolu Genel-İş sendikasına bağlı işçilerin haklı direnişi sonucu bu işçilerin işlerine dönmesi sağlanmış, toplu sözleşme yapılmıştır.

CHP'li Belediye Başkanı Vedat N.Uraz, işe yeni giren işçileri -1475 sayılı iş yasasının 17. maddesine aykırı bir tutumla- işten çıkarmayı tasarlamaktadır. Biz emekçiler için çalışma şartları zorlaştırılmakta, öyle ki; emekçiler bu kişilerin özel işlerinde çalıştırılmaya zorlanmakta, özür izinleri kasıtlı olarak verilmemekte, ve emekçiler resmi tatil günlerinde çalıştırılmaktadır.

İşverence düzenlenen en son oyun ise işçileri memur olmaya zorlamaktır.

Halkımızın emekçiler üzerinde oynanan oyunlara seyirci kalmayacaklarına inanıyor, Gelibolu Belediyesinin bu tutumunu şiddetle kınıyoruz.

GELİBOLU'LU DEVRİMCİLER.

KURŞUNLU LİSESİNDEKİ FAŞİST BASKILAR.

M.C iktidarı sayesinde bir yıllık öğretmen olduğu halde 10 yıllık öğretmenlerin başına ilçemiz lisesine atanan Faşist müdür, gelir gelmez devrimci öğretmen ve öğrencilere baskı uygulamaya başlamıştır.

Öğrenciler üstünde baskı kurabilmek amacı ile, faşist öğrencilere durumu önceden haber vererek gece baskınlarına başlamış, tümü devrimci olan son sınıf öğrencileri üstünde yoğunlaştırdığı baskıları sonuç vermeyince dayak atmaya başlamıştır.

10.3.1976 günü öğrencilerin üstünü aramaya çalışan müdür öğrencilerin devrimci direnişiyle püskürtülmüştür. Devrimci öğrencileri ispiyonlamasını istediği bir öğrenciden karşılık alamayan müdür, bu öğrenciyi tartaklamaya başladığında, tüm okulun karşı koyması ve Devrimci halkın haberi alınca okula yürümesi ile şaşkına dönmüştür.

Faşist Müdür ve onun yardakçıları şunu iyi bilsinlerki Kurşunlu'da istedikleri gibi at oynatamıyacaklardır.

Kurşunlu Lisesin'den 4 devrimci öğrencinin imzasıyla.

ŞAVŞAT LİSESİNDE BOYKOT.

Şavşat lisesinde idarenin devrimci öğrenciler üzerinde geliştirmeye çalıştıkları baskı uygulamaları Şavşat lisesinde 900 öğrenciyi direnişe geçirdi.

Bazı derslerin boş geçmesine karşın, üç devrimci öğretmenin okuldan sürülmesi, idarenin öğrenci isteklerine karşısındaki pasif tutumu sonucu, sorunlarının çözümüne etkin mücadele ile karşılık veren Şavşat Lisesi'nin devrimci öğrencileri olan bizler 23 Şubatta içinde bulunduğumuz durumu ve faşizmi protesto amacı ile boykotumuzu başlattık.

Velilerle birlikte yapılacak miting valilikçe engellenmek istenince haklı direnişimiz desteklendi. Etkin mücadelemizin sonucunda idare isteklerimizi kabul etmek zorunda kaldı.

DEVRİMCİ ŞAVŞAT LİSESİ ÖĞRENCİLERİ

BURSA ÜNİVERSİTESİNDEKİ DİRENİŞ.

1974-75 döneminde açılan Bursa Üniversitesinde yöneticilerin, öğrencilerden gelen tüm uyarılara rağmen o günden bu yana hiç bir akademik-demokratik talepler doğrultusunda çaba göstermemesi sonucu 11 Mart 1976 günü yapılan forumda boykota karar vermişlerdir. İstekler arasında "Öğrencilerin yönetime katılması" ve diğer bazı akademik sorunlar yer almaktadır.

BURSA ÜNİVERSİTESİ

İkt. ve Sos. Bil. Fak. Öğrencileri.

ELBİSTAN HALK DERNEGİNİN ÇALIŞMALARI ENGELLENİYOR.

Elbistan Halk derneğince hazırlanan "KARA DÜZEN" adlı oyunun sahnelenmesi emniyet amirliğince izin verilmemiştir. Ülkü ocaklarının iki temsili aynı merciiden izin alabildiği halde, Kara Düzen adlı oyun içinde "Siyasi yön" bulunduğu gerekçesiyle oynatılmamaktadır.

Bize düşen görev yasa dışı faşist baskı ve engellemeleri teşhir etmektir.

ELBİSTAN HALK DERNEĞİ BAŞKANI.

AKŞEHİR LİSESİNDE FAŞİST BASKILAR.

Ülkemizin her kesiminde yoğunlaşan faşist saldırılar Akşehir lisesinde öğretmen kıyımları ile birlikte arttı. Devrimci bir kız öğrencinin 24 mart 1976 günü faşistlerce düzenlenen bir baskın sonucu yaralanmasından sonra bir günlük boykot kararı alan öğrenciler ertesi gün derslere normal şekilde devam etmek istedikleri halde faşist komandoların saldırısına uğramışlardır.

Bütün bu yoğunlaşan saldırılar sonucu can güvenliği kalmadığından öğrenciler bazı akademik taleplerle birlikte can güvenliklerinin de sağlanması amacıyla süresiz boykota girmişlerdir.

AKŞEHİR LİSESİ ÖĞRENCİLERİ.

ORDU'DA FAŞİST BASKILAR YOĞUNLAŞIYOR.

MC iktidarının, tüm halkımız üzerindeki baskısı gü geçtikçe yoğunlaşmaktadır. Faşist baskılar şehrimizde de tüm ilericiler üzerinde uygulanmaktadır. Demokratik gelişimi engelleyebilmek için MC iktidarının yandaşları ve komandoları, ilerici öğrenciler üzerine salınmışlardır. OKD-DER (Ordu Kültür Dayanışma Derneği) ve Halkevi gibi demokratik derneklere giden öğrenciler, disiplin cezaları ve sürülmenin yanısıra, okulla ilişiği olmayan faşist komandolarca, müdür işbirliği ile baskılara uğratılmaktadır. Faşist saldırganlar OKD-DER ve Halkevine üye öğrencilerin üzerine gruplar halinde saldırmaktadır.

- İlerici bir öğretmenine okul içerisinde saldıran kişi lise müdürünün odasında saklanmış ve görevlilere teslim edilmemiştir.

- OKD-DER ve diğer demokratik derneklerin faaliyetleri faşist uygulamalarla engellenmektedir.

- 23 Ocak günü yapılan bir aramada tüm kitapçılarda satılan 160 kitaba el konularak, savcılık araştırması gerekçesiyle geri verilmemiştir.

- 2 Şubat günü OKD-DER ve Halkevi hiç bir yasal gerekçe gösterilmeden kapatılmıştır.

- Bununla da yetinmeyen MC iktidarının uygulayıcılarının 4 Nisan'da OKD-DER'e yaptığı baskın araması sonucunda el konulan 43 kitaptan yalnız 8 tanesi iade edilmiştir ki, bu kitapların arasında ders kitapları da bulunmaktadır.

- 6 Nisan günü OKD-DER yasal gerekçe gösterilmeden 45 gün kapatılmıştır.

Bütün bu saldırılar halkımız tarafından tepki ile karşılanmakta ve faşist MC iktidarının iğrenç yüzü daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

OKD-DER ORDU HALKEVİ

ARTIK AÇMALI GÖZÜNÜ
KAVGADA ATEŞİN UZAĞINDA DURAN,
BAŞKASI SAVUNURKEN DAVASINI
SEYİRCİ KALAN KİŞİ
ARTIK AÇMALI GÖZÜNÜ
KATILMAMIŞ DA OLSA KAVGAYA,
SONUNDA PAYLAŞACAK BOZGUNU.
BİR KENARDA DURMAK FALAN BOŞ,
NE YAPSA KAÇAMAYACAK KAVGADAN.

KENDİ DAVASI İÇİN DÖVÜŞMEYEN
DÖVÜŞECEK DÜŞMANIN DAVASI İÇİN.

Devrimci Gençlik ! Yükselen Anti-Faşist Halk eylemlerinin ön saflarına!

Faşist cinayetler ve saldırılar her geçen gün artıyor.

Faşist saldırganlığın artmasına paralel olarak ülkemizde bir yandan mevcut kurumsal faşizm derinleşir açık faşizme geçmek için şartlar zorlanırken bir yandan da en geniş halk yığınlarının faşist cinayetlere karşı tepkileri genişleyip, şiddetleniyor. Bu gün ilk olarak bu gelişmeleri doğru olarak kavramalıyız.

Evet ülkemizde faşist cinayetlerin artmasına paralel olarak bir yandan da faşizm derinleşip koyulaşıyor. Faşizm kurumsal olarak var olduğu devlet aygıtının en tepe noktalarından devletin ve toplumun çeşitli kademelerine doğru derinleşip-genişliyor. Her geçen gün açık faşist diktatörlük taraftarları gelişmeleri o yöne doğru kanalize etmeye, şartları kendi lehlerine göre geliştirmeye çalışıyorlar.

Ülkemizdeki tüm revizyonistler faşizmin tırmandığını ileri sürüyor. Onlara göre ülkemizde faşizm yoktur ve ülkemiz bir faşizm tehlikesiyle karşı karşıyadır. "Faşizm adım adım tırmanmaktadır". Onlara göre ülkemizde bir burjuva demokratik diktatörlüğü vardır. "Faşist burjuvazi bunun yerine bir faşist diktatörlük kurmak istemektedir. Devrimciler bu faşist diktatörlük tehlikesine karşı mücadele etmelidirler". İşte İlke-Kitle-Halkın Kurtuluşu gibi çeşitli revizyonist yayın organının birleştikleri ana nokta budur. Farklı oldukları - hatta birbirine tamamen zıt oldukları bir çok nokta bulunmasına rağmen (★) bu esaslı noktada, ülkemizdeki oligarşik diktatörlüğün faşist karakterini gizlemekte ve anti-faşist mücadeleyi bir açık faşist diktatörlüğün kurulmasını engelleme sorunu haline getirmekte birleşmektedirler.

Oysa Devrimci Gençlik dergisinin daha önceki sayılarında açıklandığı üzere "bugün ülkemizde burjuva diktatörlüğü anlamında bir demokrasi yoktur. Kapitalizmin yukardan aşağıya - emperyalizme bağımlı ve çarpık bir şekilde gelişmesi, devrimci bir demokratik devrim süreci yaşanmamış olması, emperyalizme bağımlı tekelci ve gerici nitelikteki bir burjuvazinin iktidarı prekapitalist sınıflarla gerici bir ittifak halinde elinde tutuyor olması v.b. gibi bir takım koşulların sonucu olarak ortaya çıkan bu siyasi rejim, bizim gibi sömürge-yarı sömürge ülkelere ve bu ülkelerin -yeni sömürgeciliğin sonucu ortaya çıkan- yapılarına özgü; "sömürge tipi bir faşizm"dir. Bu yüzden demokrasi meselesi; her şeyden önce ve özünde bir devrim meselesidir. Bu yüzden demokrasiyi korumak değil kurmak sözkonusudur. Bu yüzden demokrasiyi gerçekleştirmenin ve kurtuluşun tek yolu devrimdir. Bu nokta kavranması gereken ilk noktadır.

Evet bugün ülkemizde bir yandan faşistlerin saldırganlıkları ve cinayetleri artar, mevcut kurumsal-gizli faşizm derinleşirken bir yandan da şartlar açık faşizme doğru sürüklenmeye çalışıyor. Burjuvazi iktidarını sürdürebilmek için faşizme dayanıyor. Bir yandan Ecevit'in açıkladığına göre ticaret odalarından mali destek gören "güvenlik kuvvetleri yardımcıları" yeni cinayetler işler, ardı kesilmeyen saldırılar düzenler, tüm halk üzerinde bir terör ve korku havası estirmeye çalışırlarken resmi kuvvetler eksik kalan yerleri tamamlıyorlar. İktidarın halka, çeşitli demokratik kuruluşlara ve basına karşı pervasız uygulamaları adım adım koyulaşıyor. Çeşitli basın kuruluşları koyu bir baskı altında tutuluyor. Demokratik-ilerici gençlik örgütleri sinsi ve planlı bir baskı altında tutuluyor. Yöneticileri yaratılan çeşitli bahanelerle gözaltında tutuluyor, gençlik önderleri vurulup yokedilmeye çalışılıyor. Bu içinde bulunduğumuz günlerdeki gelişmenin bir yanıdır.

Buna karşılık, bütün bu gelişmelerin bir başka yanı da geniş halk yığınlarında iktidara ve faşist baskılara karşı derin tepkilerin uyanmakta ve genişlemekte olmasıdır. Özellikle faşistlerin işlediği cinayetlere karşı bütün ana-babalar üzerinde derin etkiler uyandırıyor. Öğrenci velileri dernekler kuruyor, politik girişimlerde bulunuyor.

Faşistlerin cinayetlerine karşı tüm yurtsever güçler ve kişiler bir şeyler yapmak ihtiyacını duymaktadırlar. En geniş halk yığınlarının politik duyarlığı artmakta, sol düşüncenin emekçi halka doğru yayılma ivmesi hızlanmaktadır.

İşte bu gün bu koşulların en doğru bir şekilde kavranılması, devrimci gençlik hareketinin içinde bulunduğu durumun gözden geçirilerek içinde bulunduğu muz koşullara uyan yeni taktik değerlendirme ve şiarların bulunması gerekmektedir.

1 Bugün devrimci gençlik eylemi faşizme karşı en geniş halk yığınlarının direniş ve mücadele gücünü yükseltecek ve örgütlendirecek bir perspektiften ele alınmalıdır.

Gençlik hareketi bugün üniversitelerin dar kapıları arasında polis-yönetici-faşist cenderesi içinde sıkıştırılmış durumdadır. Okullar yöneticilerin gözetiminde-polis desteğinde bir avuç faşist zorbaya işgal ettiriliyor. Devrimcilerin mutlak olarak çoğunlukta olduğu okullar birer ikişer faşistlerin işgali altına geçiyor veya buna çalışılıyor. D.M.M.A. gibi, 17 bin öğrencinin büyük çoğunluğunun devrimci olduğu bir okulda bile, 40-50 faşistin kontrolu kurdurulmaya çalışılabiliyor. Binlerce öğrenci ya bu 40-50 faşiste boyun eğecek ya kurşunu yiyecek ya da okul kapanacak. Öyle bir denklem ki her hal'de faşistler kazanacak! Bu gün bu durum aşağı yukarı her okulda aynı.

Bu "denklem" parçalanmalıdır! Bu cendereden çıkmanın yolu bulunmalıdır.

Devrimci gençlik hareketinin bu alandaki en büyük problemi mücadele alanının hareket olanağı taşımayan özelliğidir. Devrimci gençlik hareketi gelişmesinin belirli bir noktasında adeta hareketsiz bir hedef tahtası haline dönüşüyor. Gençliğin demokratik eylemi bugün üniversitelerin statik-dar kapıları arasına sıkışıp kalmaktadır. Belirli bir alanda, düşmanın taktik kontrol ve üstünlüğü altında mücadelenin yükselişi ve başarı şansı sınırlı kalmakta, bir noktadan sonra adeta hareketsiz bir hedef tahtası oluşturulmaktadır. Gençliğin hızlı uyanışı, siyasi gerçekleri toplumun diğer tüm kesimlerinden hızlı bir şekilde kavrayarak eylemini yükseltmesi, genel halk hareketinin ilerisindeki boyutlara ulaşması bu sorunu yaratan başlıca etkendir.

O halde çözüm nedir? Çözüm herhalde bir yığın oportünistin yaptığı gibi gençlik hareketini, kitleden kopuk goşizm-anarşizm diye mahkum etmek ve gençliğe "aman dur-bekle, kıpırdama, oyuna gelirsin halk da uyansın da öyle" diye kocakarı öğütleri vermek değildir. Yapılması gereken gençliğin eylemini kendiliğinden hareketlerin seviyesine indirmek değil, kendiliğinden hareketleri devrimci bir şekilde yükseltmek olmalıdır.

Doğru ve devrimci çözümü sorunun doğru kavranışı bize gösteriyor. Adeta sorunun içinde görünüyor. Üniversitelerde üst üste darbeler yenilir ve başarısız sonuçlarla karşılaşırken, Altındağ'da faşistlere karşı Altındağ halkının gösterdiği şiddetli tepki bize çok dersler verecek niteliktedir.

Devrimci gençliğin çok yüksek düzeydeki devrimci potansiyeli üniversite kapıları arasındaki sıkışıklığından sökülüp çıkarılmalı. Statik bir savunma durumundan çıkarılarak, özgürce gelişip yayılabileceği alanlara doğru genişletilmeli, yaygınlaştırılmalıdır. Hareket alanları geniş olan halk yığınları içinde devrimci gençlik hareketi geniş olanaklara ulaşacaktır. Bu, elbetteki üniversiteleri savunmaktan vaz geçerek faşistlere terk etmek anlamına alınamaz. Tam tersi üniversiteleri faşistlere birer ikişer terk etmemek için geniş halk yığınlarını, en geniş demokratik kamu oyunu harekete geçirmek için mücadele etmeliyiz.

Yukarda tesbit ettiğimiz gibi bugün en geniş halk yığınlarının ve emekçi yığınların politik duyarlığı artmış, halkın kendiliğinden mücadelesi yükselmiştir. Ülkemizde sol hareketin içinde bulunduğu süreç de zaten sol düşüncelerin emekçi yığınlara doğru yaygınlaşması sürecidir. O halde devrimci gençlik hareketi halk yığınlarıyla bütünleşme yolunda ileri atılmalıdır. Devrimci gençliğin eylemi, geniş halk yığınlarının anti-faşist duyarlığını arttıracak, direniş ve mücadele gücünü yükseltecek ve anti-faşist halk hareketlerini örgütlendirecek bir perspektiften kavranmalıdır.

Bugün sadece halk yığınlarında ilgi uyandıracak eylemler mücadelenin ulaştığı seviyeye göre geri bir noktadır. Bu noktadaki gençlik eylemleri ve gösterileri yetersiz kalmaktadır.

Artık halk yığınlarında belirli bir seviyeye gelen duyarlığı derinleştirip doğru siyasi düşünceleri halka kavratacak, onların anti-faşist eylemini örgütlendirecek demokratik eylem biçimlerini bulmak gerek!

Sorunun bu şekilde kavranılışı, gençlik hareketinin içinde bulunduğu bir çok problemi çözmeyi kolaylaştıracaktır. Bugün devrimci gençlik hareketi gözlenildiği taktirde bu yukarda ortaya koymaya çalıştığımız ana sorun'a bağlı olarak bir çok sorunun olduğu görülür. Dar bir alanda çok geniş kadroların bulunmasına rağmen belirli bir görev bölüşümüne dayalı bir çalışma olmadığı için her şey karmakarışıktır. Dağınıklık belirgin olarak ortaya çıkıyor. Mücadele dar bir alana sıkıştığı için zaman zaman bir bıkkınlık ve bezginlik görülüyor.

"Muhalefet" bir sürü kitle edebiyatına rağmen, içine girdikleri "kitle eylemi humması" ile birlikte "muhalefet için muhalefet" adına bir keskinlik yarışı yaratarak gençlik hareketi içinde kümeleniyor ve "muhalefetin muhalefeti", "muhalefetin muhalefetine muhalefet" gibi bir keşmekeşe, bir kaosa sürükleniliyor. "Eylem", amaçlarından sıyrılarak bir rekabet aracı haline dönüşüyor. Bu "yarış" içinde sık sık Tuzlucayır'-da olduğu gibi sosyal pratiğin şeması ile karşılaşılıyor! Beri yanda şunu söylemeden geçmemeliyiz: 12 mart dönemi ve sonrasındaki dönemde yoğun olarak işlenmiş olan"provokasyon" düşüncesi gençlik hareketi içinde tam olarak silinip atılmış değildir ve zaman zaman bu etkilerin izleri görülebilmektedir.

Hareketin genel durumu içinde bir de kadro sıkışıklığının yarattığı durum vardır. Devrimci Gençlik hareketi içinde yetişen birçok unsur mücadelenin çeşitli alanlarına aktarılamadığı için -ki bu durumun başlıca sorunu bir proletarya partisinin bulunmamasıdır.- yetişen kadrolar üstte tıkanıp kalmakta kadroların yenilenmesi gerçekleştirilememekte, kitlelerle kadrolar arasındaki üye alış verişi vasıtasıyla oluşan bağlar ortadan kalkarak kitle bağları bu açıdan zaafa uğramaktadır.

İdeolojik-teorik problemlerin halledilmemiş olması, görev bölüşümünün olmaması, kollektif çalışmanın yapılamaması ile,birlikte tüm bu sorunlar gençlik hareketinin bugün aşılması gereken güçlükleridir. Bu sorunların tümünü yukarda ele aldığımız temel soruna bağımlı olarak çözmek için çaba sarfedilmelidir.

2 Bugün gelişen duruma bağımlı olarak anti-faşist sloganlarımız bizi geniş halk yığınlarıyla birleştirmeye, doğru şiarlar halk yığınlarına kavratmaya ve anti-faşist halk hareketlerini yükseltmeye yönelik olmalıdır.

Tek yol devrim, kahrolsun oligarşi, kurtuluşa kadar savaş, bağımsız Türkiye, kahrolsun faşizm, kahrolsun emperyalizm gibi geniş yığınlarca benimsenen temel sloganların yanında gelişen yeni koşullara uygun halk yığınlarında meydana gelen kendiliğinden tepkileri doğru siyasi içerikli sloganlarla ifadelendirerek bu sloganları halk yığınlarına götürmeliyiz. Faşistlere zindan - halka özgürlük, Faşizme nihayet - halka hürriyet gibi ekonomik demokratik talepler ileri süren sloganlar açıklayıcı bir ifade taşırlar ve bu sloganların yan sloganlar olarak kullanılması yanlış değildir.

Kahrolsun Oligarşi gibi sloganlar da "oligarşi iktidardaki bir avuç sömürücü ve zorba'dır" gibi izah edici sloganlarla beslenmelidir.

Özetle temel sloganlar mücadelenin çok yönlü zengin koşullarında bizi halk yığınlarıyla birleştirecek şekilde zenginleştirilmeli ve halktaki kendiliğinden tepkileri doğru siyasi görüşlere kanalize edecek şekilde taktik sloganlarla desteklenmelidir.

Elbetteki Devrimci Gençlik hareketinin sorunlarının bu şekilde ortaya koyma ile hiç bir şey halledilmiş olmuyor. Aksine bu tesbitler sadece bu sorunlara doğru bir yaklaşım perspektifini veriyor. Zaten bundan ötesinin halli için önceden hazır bir reçete yoktur. Bundan ötesi mücadelenin somut pratiğin sıcak ve canlı koşullarında çözülecektir. O halde...

- ANTİ-FAŞİST SLOGANLARIMIZ BİZİ EN GENİŞ HALK YIĞINLARIYLA BİRLEŞTİRSİN!
- DEVRİMCİ EYLEMLERİMİZ FAŞİZME KARŞI HALKIN DİRENİŞ GÜCÜNÜ YÜKSELTSİN VE ÖRGÜTLENDİRSİN!
- YURTSEVERLERİN BİRLEŞİK EYLEMLERİ FAŞİSTLERİN YÜREĞİNE KORKU SALSIN!

Hasan İleri

(★) Örneğin Halkın Kurtuluşu'nun ve Halkın Sesi'nin, revizyonistleri sosyal faşistler olarak değerlendirmeleri gibi-ki bu "sosyal faşistlerle" beraber faşizme karşı yürüyüşlere katılmanın ne derece tutarlı olduğu sorulsa; bunu mutlaka "izah" ederler!

PAYLAŞILAMIYAN 13 MART MİTİNGİ.

● 13 MART GÜNÜ ANKARA TANDOĞAN MEYDANINDA YAPILAN "FAŞİZMİ PROTESTO" MİTİNGİNE ONBİNLERCE YURTSEVER KATILDI.

● İLERİCİ (!) BASININ ONBİNLERCE YURTSEVERİN KATILDIĞI BU MİTİNG KARŞISINDAKİ TAVRI BİZLERE ÇOK ŞEY ÖĞRETTİ.

BU MEYDANDA CENGİMİZ VAR
ER OLAN MEYDANA GELSİN

FASİSTLERE HINCIMIZ VAR
DEVRİMCİLER SAFA GELSİN

Dergimizin üzerindeki yoğun baskılar nedeniyle çıkamadığı süre içinde meydana gelen olaylar arasında en önemlilerinden bir tanesi 13 martta Ankarada yapılan FAŞİZMİ PROTESTO mitingidir.

On demokratik kuruluş tarafından ortaklaşa düzenlenen mitinge 50 bini aşkın yurtsever katıldı. Güçlü bir anti-faşist gösteri olan miting geniş yankılar uyandırdı. Buna rağmen gündelik basın mitingi küçültmek için adeta birbiriyle yarıştı. Ecevit'in mitinglerini göklere çıkartmakta hiç bir zaman kusur etmeyen gündelik "ilerici" basının onbinlerce devrimci-yurtseverin katıldığı bu miting karşısındaki bu tavrı anlayana çok şey söyledi. En "ilerici" gazete "Cumhuriyet" başlığını "mitingden sonra 8 kişi tutuklandı" diye düzenlediği haberinde, mitinge 5 bin kişinin katıldığını yazarken gazetenin Ecevit propagandisti Ekmekçi ise 50 bin kişiye burun kıvırıp, "goşo moşo"diyerek mahalle dedikoduları yazmayı tercih etti! "Politika" ise Devrimci Gençlik dergisinin mitinge çağrı ilanını (kaybolduğu için (!) yayınlayamadı.

> EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI **DEVRİMCİ GENÇLİK**
>
> **mitinge çağrı**
>
> Faşizme karşı mücadelede mevcut nisbi "demokrasi"yi korumak esas alınamaz. Anti-faşist mücadele özünde bir devrim sorunudur. Parlemento taktikleriyle, ya da bir burjuva hükümetinin yerini başka bir burjuva hükümetinin almasıyla ülkemizdeki faşizm ortadan kaldırılamaz. Faşizm ancak ve ancak devrimci mücadelenin esaslı bir aracı olan halkın birleşik demokratik cephesinin kurulmasıyla altedilebilir.
>
> O halde en geniş halk yığınlarını faşizme karşı birleştirmeliyiz. En geniş halk yığınlarının faşizme karşı devrimci mücadelesini örgütlemeliyiz.
>
> VE YİNE O HALDE, TÜM YURTSEVERLER 13 MART CUMARTESİ GÜNÜ TANDOĞAN MEYDANINDA, SAAT 14.30'da YAPILACAK OLAN "FAŞİZMİ PROTESTO" MİTİNGİNDE, DEVRİMCİ SLOGANLAR ETRAFINDA BÜTÜNLEŞELİM. FAŞİZME KARŞI DEVRİMCİ SLOGANLAR HAYKIRALIM.
>
> Adres: KUMRULAR SOK.4/10 YENİŞEHİR - ANKARA

Bunun yanında miting birçok özelliğiyle de ilginç bir olayı oluşturdu.

İlk olarak şunu söylemek lâzım: solcular bu mitingte ilk defa en geniş bir şekilde bir araya gelebildiler. Enteresan olan mitinge katılan herkes miting ten memnun ayrıldı. Üstelik her fraksiyon mitingin "karşısındakilerin" engelleme çabalarına rağmen kendilerince gerçekleştirildiği izlenimi yaratmak için çaba harcadı. Özellikle TİP'in ve Yürüyüş'ün bu konudaki yayını tam bir siyaşi ahlaksızlık örneği. Gerçekte mitingin hazırlanması 2,5 aylık bir çabanın sonucu oldu. Ortak kuruluşlar arasında yapılan toplantılarda bazı kuruluşların TİP ve TSİP eğilimli temsilcileri bu mitingin yapılmasını sürekli olarak ve çeşitli bahanelerle engellediler. Bütçe oylamalarından önce-miting olursa olay çıkar, provokasyon olur diye olacak- bir türlü mitinge yanaşmadılar. Bütçe oylamalarında CHP hükümeti düşüremeyince nihayet martın ilk haftasında mitingin yapılmasına razı olabildiler. Onda da slogan ambargoculuğu yüzünden az daha yine anlaşmazlık çıkacaktı. Onlar mitingi "MC istifa" mitingi haline getirmek istiyorlardı. Bunu yapamadılar. Ama "Halklara Özgürlük" sloganını yasaklamayı başardılar. Devrimciler böyle bir mitingin iptaline sebep olmamak için bu tavizi verdiler ve miting bu suretle yapılabildi. Hal böyleyken miting sonrasında Yürüyüş'te A.Y.Ö.D'ün mitingi yaptırmamak için çaba harcadığı gibisinden iddiaların ortaya atılabilmesi karşısında söylenecek söz kalmıyor. Kalıyor da; söylenecek şeyler siyasetten ziyade, ahlak ve namus kavramlarıyla ilgili ...

Bir de ötekiler var; sosyal emperyalizme-sosyal faşizme karşı amansız bir savaş ilan eden; yürüyüş koluna, bizde A.Y.Ö.D'lüyüz diyerek devrimcilerin arasına karışan, "sosyal faşist" dedikleri ile beraber faşizme karşı yürüyüş yapma tutarlılığındaki ve mitingden sonra gazetelerinde mitingin neredeyse (3-5 yüz kişilik guruplarıyla) kendilerince gerçekleştirildiğini söylemeye vardıranlar... Onların da tavrı TİP'lilerinkinden farksız. "A.Y.Ö.D'ün faşizme karşı aktif mücadeleye karşı çıktığı şeklindeki "iddiaları karşısında da (AYÖD temsilcisinin konuşma metni ortada dururken) söylenecek sözlerde yine TİP'lilere söylenecekler den farksız...

Geriye devrimcilerin kendi kendilerine söyleyecekleri birkaç söz kalıyor: Devrimciler bu mitingte devrimci sloganları hakim kılmak için yeterli çaba sarf etmediler. Sanki öyle bir kalabalığın öylece "kahrolsun faşizm" diyerek yürümesi yeterli imiş gibi. Oysa yığınlara her durumda doğru siyasi görüşleri ve doğru hedefleri göstermek için bıkıp usanmadan çalışmak gerekli. Kitleleri faşizmin karşısında aşılmaz bir kale direncine ulaştırmanın biricik yolu budur. Yine mitingte devrim andı içilmemesi de hatalı bir davranış oldu. Belki bu hatalara ortak kuruluşlar arasında alınan kararlara uymak konusundaki düşünceler sebep oldu. Şüphesiz farklı siyasi görüşlerle ortak hareket edilebilmesi için bazı fedakârlıklar gerekli. Ama bu fedakârlıklar bizi vazgeçilmez siyasi görevlerimiz karşısında elikolu bağlı bir hale getirmemelidir.

YURTSEVERLER GÖREV BAŞINA!

BU ÖLÜ SESSİZLİĞİ SON BULSUN, YURTSEVERLERİN BİRLEŞİK EYLEMİ, GÜR SESLERİ İŞTE DAİMA BÖYLE KORKU SALSIN.

"Faşizmi yenmenin tek yolu onun zorbalığına teslim olmadan, örgütlü halk yığınlarının direncini bir kale gibi faşizmin karşısına dikmek ve faşist baskının kaynağını yok etmektir. Faşizme karşı savaş bilincini ve kararlılığını yükseltmek, faşizme karşı mücadelenin özü olmalıdır. (Devrimci Gençlik, sayı 2 ve 4. sayıda kapak yazısı)

Faşistlerin cinayet ve saldırıları aylardan beri devamediyor. Bugüne kadar onlarca kardeşimizi kaybettik, onlarcası yaralandı bir o kadarı kendilerini savundukları için tutuklandılar, işkence gördüler. Aileleri, evlatlarının cenaze törenini bile yapamadılar. Cenazeler kaçırıldı, habersiz gömülmeye kalkışıldı. Bütün bunlar "koca bir demokrat kamuoyunun ölü sessizliği altında" oldu.

Ve nihayet, en son, faşistlerin, aralarında bir tabii senatörün oğlu da bulunan üç kardeşimizi daha öldürmesiyle işte bu"koca demokrat kamu oyu" biraz geçte olsa (!) doğruldu, ayağa kalktı ve yurtseverlerin devrimci sloganları ve gür sesleri Ankara caddelerinden yükselerek bütün ülkeye yayıldı ve tüm faşistlerin yüreğine korku saldı.

Hayır! Bugüne kadar köşelerinde sessizce bekleyenlere, "şimdiye kadar neredeydiniz" diye sormayacağız! Tariş Seydişehir işçileri öldürülmek istenirken, SSK işçileri memurlaştırılırken, Mehmetler, Ataylar, Şükrüler, Nuraylar bu yoksul halkın evlatları, can kardeşlerimiz teker teker vurulup öldürülür, sessiz sedasız gömülürken neredeydiniz diye sormayacağız!

Sormayacağız ama, bundan sonra kimse sıranın kendisine ve kendi evlatlarına gelmesini beklemesin diyeceğiz.

Artık bu ölü sessizliği son bulsun, YURTSEVERLERİN BİRLEŞİK EYLEMİ, GÜR SESLERİ İŞTE DAİMA BÖYLE KORKU SALSIN, diyeceğiz.

Birde DİSKyöneticileri var; "kendileri yönetmediği için" anti-faşist mitinglere katılmama kararları veren, işçilerin işten atılmalarına, memur yapılmalarına seyirci kalan, gençlerin öldürülmeleri karşısında kıllarını kıpırdatmayan sendika ağası DİSKyöneticilerine ne bir şey söylüyoruz, ne de bir şey soruyoruz. Biz sormuyoruz çünkü onlara sorulması gereken işçi sınıfı zaman gelince soracaktır.

SON SÖZÜMÜZ SÖYLENMEDİ KAVGA YENİ BAŞLAYACAK, BİR DEVRİMCİ ÖLSE BİLE MİLYONLAR VAR SAVAŞACAK.

ALTINDAĞ'DA FAŞİST SALDIRILAR.

- ALTINDAĞ HALKI, FAŞİST SALDIRGANLARA HAKKETTİKLERİ CEVABI VERDİ: ALTINDAĞ LİSESİNE SALDIRMAYA KALKAN FAŞİSTLER, TÜM HALKIN KARŞIKOYMASI SONUCU, KURTULUŞU KAÇMAKTA BULDULAR.
- FAŞİZM, TÜM BASKI VE TERÖRE RAĞMEN, ABİDİNPAŞA HALKINI SİNDİREMİYECEKTİR. ATAY YILDIRIM'IN KANI YERDE KALMAYACAK.

7 Nisan çarşamba günü 200 silahlı faşist zorba Altındağ Lisesi'ne saldırmaya kalkışmış fakat liselilerin ve Altındağ halkının aktif karşı koyması karşısında selameti üstlendikleri inlerine (Yıldırım Beyazıt Öğrenci yurdu) kaçmakta bulmuşlardır.

Böyle bir karşılıkla karşılaşacaklarını hiç ummayan ülkü ocaklı faşistler halktan gördükleri karşı koyma sonucunda canlarını zor kurtarabilmişler fakat daha sonra bu defa polislerin ve panzerlerin desteğinde tekrar Altındağ halkının üzerine saldırmışlardır. Polis, halkı evlerine sokmak için zorlamaya çalışmışsada bunda başarılı olamamış ve faşist saldırganlar Altındağ sınırına kadar kovalanmıştır. Bu gelişmeler üzerine bölgeye jandarma kuvvetleri getirilmiş, halkın tepkisi bu yollabastırılmaya çalışılmıştır. Faşist saldırılar karşısında büyük bir tepki gösteren halk, akşam saatlerine kadar evlerine girmemiş ancak hava kararmaya başlayınca, evlerine çekilmiştir.

İLERİCİ (!) BASININ TAVRI.

Ülke çapında uygulanan tüm faşist saldırıları ve cinayetleri, "öğrenciler yine kavga etti" başlıklarını manşetlere çarpıtarak yansıtan basınımız, Altındağ halkının bu direnişini niye gözardı etti? Bu güne kadar "öğrenci olayları" diye lanse ettikleri bu faşist saldırıların tüm emekçi halka yöneldiğini gözden kaçırmak, hele hele bu faşist saldırıların ancak ve ancak örgütlü halk kitlelerinin aktif karşı koyması ile (birtakım parlemento oyunlarıyla değil) altedilebileceği gerçeğini ortaya koyduğu için mi? Bu direnişin tüm gecekondu halkına örnek olacağından korktukları için mi? Altındağ halkının direnişini bunlar için mi gözardı ettiler? Halkımız bütün bu gerçekleri yaşıyor onun için "Tek Yol Devrim" diye haykırıyor her devrim şehidinin ardından biraz hazin ama daha gür bir sesle.

ATAY YILDIRIM'IN ANISI BİZE ÖNDER OLSUN.

Ankara'nın birçok gecekondu mahallesine ve kenar semtlerine karşı yoğunlaşan baskıların amacı, semt halkının direncini kırmak, gelişen yaygınlaşan devrimci düşüncenin ve filizlenen örgütlenme çabalarının engellenmesini amaçlıyor. Böylece faşistler, kitleleri sindirerek, istedikleri gibi at oynatabildikleri bir takım bölgeler tutmak istiyorlar. Hedef olarak seçtikleri bölgelere önce silahlı saldırılar, baskı ve terör uygulamaları yöneltiyorlar. Bu saldırılarda başarılı olamadıkları zaman; sindiremedikleri, yıldıramadıkları devrimcilere tuzak kuruyorlar. Abidinpaşa'daki son saldırı ve cinayetler bu uygulamanın bir parçasıdır.

Semt lisesine yerleştirdikleri ülkücü faşist müdür aracılığıyla, ilk sızma çabalarına girişen faşist ülkü ocaklılar bunda başarılı olamayınca, toplu halde (diğer semtlerden getirttikleri faşistlerle birlikte) lise ve civarına saldırılar düzenlemeye başladılar. Fakat Abidinpaşa halkının karşı koyması sonucu bu saldırıları boşa çıkan faşistler, toplu halde birşey yapamaz duruma düşünce, devrimcilere karşı pusu kurarak terör ve baskılarını sürdürmeye çabalıyorlar.

Tüm bu baskı ve saldırılara karşı direnen yiğit Abidinpaşa halkı, verdikleri şehidin ardından ağlamıyorlar. Biraz daha bilinçli, daha kararlı olarak direneceklerini gösteriyorlar.

ATAY YILDIRIM'IN AİLESİNİN DİRENCİ BÜTÜN AİLELERE ÖRNEK OLSUN.

Faşistlerin cinayetlerinden sonra yapılan cenaze törenlerinden de hoşnut kalmayan hakim sınıflar bununda önüne geçmenin yollarını aradılar ve buldular. Bir devrimci öldürülür öldürülmez onun cenazesini kaçırıp, ailesini de baskı altında tutarak sessizce gömdürüyorlar. Bazen ailesine de haber vermiyorlar. Faşist cinayetleri gündelik bir olay haline getirmek için çaba sarfediyorlar. Çoğu zaman da ailesini "yeni olaylar çıkacak, yeni insanlar ölecek" diye onların duygusal yanlarını sömürerek kandırmaya çalışıyorlar ve bunda da çoğu zaman başarı kazanıyorlar. Polisin bu oyunu bozulmalı, bunun önüne geçilmelidir. Analar, babalar evlatlarının sessizce gömülmesine müsaade etmemelidirler. Asıl bu cinayetler sessizce geçiştirildiği zaman yeniden cinayetlerin işlenmesi kolaylaşacaktır. Cinayetlerinin tepki ile karşılaşmadığını gören faşistler daha bir cesaret bulacaklardır. O halde her faşist cinayete en aktif bir şekilde karşı çıkılmalıdır. Her devrimcinin cenazesi faşistlere korku salan törenlerle kaldırılmalıdır.

Atay'ın ailesinin polisin bu maksatla giriştiği davranışa karşı gösterdiği direniş tüm ana babalara örnek olmalıdır. Gerçi Atay'ın ailesi ne bir senatör ne de bir eski ihtilalci olmadığı, sadece halktan biri olduğu için evlatlarını polisin elinden alamadılar. Ama onların direnişi tüm ana babalara örnek bir davranış oldu.

BİR AÇIKLAMA.

Devrimci Gençlik dergisi ve yayınevi olarak yayına başladığımızda, gençliğin sıhhatli temeller etrafında toplanmasının ancak onun eylem programının açılmasıyla mümkün olacağına ilişkin inancımızı vurgulamıştık. Çalışmalarımızı bu doğrultuda yoğunlaştırarak, ideolojik mücadelenin tutarlı savunucuları olmayı ihmal etmedik. Gerek dergide olsun, gerekse yayınladığımız broşürlerde olsun gençlik hareketi ve onun devrimci eyleminin birliği için devrimci bir yaklaşımda bulunmaya çalıştık.

Bu uğurda vurduğumuz yerden ses çıkardığımız inancındayız. Doğruluğumuzun ölçütünü üç boyutta ele alabiliriz: Birincisi, dergimiz ve yayınevimiz, oligarşinin ülke çapındaki faşist baskılarından "nasibini" gün geçmeden almıştır. Artık "olağan" hale gelen keyfi yayın toplama-dağıtımı engellemelerin yanısıra dergi yönetim bürosu basılmış, araç gereç ve yayınlarımıza el konulmuş, çok sayıda arkadaşımız göz altına alınmış, yayın faaliyetlerimiz engellenmiştir. Daha sonra, sorumlu yazıişleri müdürü arkadaşımız tutuklanmış ve hakkında 100 lerce sene hapis cezası istemleriyle dava açılmış, 1.2.4.5. ve 6. sayılar hakkında toplatma kararı alınmıştır. İkincisi "Devrimci Gençlik" kısa zamanda tüm oportünist ve revizyonist mihrakların baş hedefi olmuştur. Deyim yerindeyse, en sağından en "sol"una (ya da en "keskin"ine) kadar bütün siyasi yoğunluklar, ideolojik konularda acizliklerini bir kez daha göstermişler, iftiraya, küfüre ve yalana başvurmadan edememişlerdir. Ve tüm olarak, bu "farklı" görüşler, bizim "troçkizmin, maceracılığın" savunuculuğunu yaptığımız paravrasında birleşmişlerdir. Dahası, bu iddia sahipleri devrimci gençlik içinde kazandığımız prestijden ve doğru görüş olarak toparlayıcılık görevini yüklenmemizden paniğe kapılarak bizim "gençlik hareketinden bir siyasi hareket yaratmakta"olduğumuz yaygarasını da koparmışlardır. Hem de koro halinde! Demek ki tuttuğumuz yolun doğruluğunun üçüncü boyutunu da devrimci gençlik yığınlarında benimsenmemizde (bizim-senmemizde) görmek hakkımızdır. Bizim için en önemlisi de budur. Artık Türkiye'de gençlik içinde herkesin kabullendiği ve devrimci gençlerin savunduğu bir "Devrimci Gençlik olayı" vardır. Ve esas olarak bundan önce olduğu gibi, bundan sonra da bizim mücadelemizin yönlendiricisi bu diyalog, "Devrimci Gençlik" ile devrimci gençler arasındaki diyalog olacaktır.

Evet..."Gençlik hareketinden bir siyasi hareket yaratmak gayreti içinde değiliz. Devrimci gençlik hareketinin birliğinin, işçi sınıfı hareketinin birliğinden ayrı bir şey olmadığını bilerek, gençlik hareketinin emekçi halkın kurtuluşu uğrundaki mücadeleden ayrı bir anlam taşımadığına inanarak devrimci gençliğin sorunlarını tartışacağız. Devrimci gençliğin birliğinin teorik temellerinin oluşturulması için mücadele edeceğiz." [Devrimci Gençlik, 1. sayı başyazı.]

Ama, "gayreti" içinde olduğumuz önemli bir konu var. Gençliğin devrimci eyleminin birliğini pratikte, onun Türkiye çapında merkezî bir yığın örgütünün kuruluşunda görüyoruz. Bunun için somut öneriler getirmeyi bir görev olarak kabulleniyoruz. Ve şimdiye dek önerdiklerimizin, doğru görüş olarak, büyük şehirlerdeki ve diğer yerlerdeki birim gençlik örgütlerinde savunulmasını ve toparlayıcılığını, gençliğin Türkiye ölçeğinde birliği için sevindirici ve olumlu bir olgu olarak değerlendiriyoruz. Pratik çözüm, genel olarak var olan bu potansiyelin nasıl "biçimlendirileceği" sorununda yatmaktadır. Bu sorun ile ilgili getireceğimiz yeni öneriler, yeni bir tartışma ortamını açmak için olacak ve biçim üzerinde olacağından, ilk adımda bağlayıcı olmayacaktır.

Ancak, çok kısa bir sürede bu tartışmaların sonuçlandırılması gerekmektedir. Oligarşinin açık faşizme yönelme özlemi içinde olduğu günümüz koşullarında, demokratik mevzilere karşı hayasızca saldırılar yoğunlaştırdığı bu koşullarda, gençliğin Türkiye çapında yeni ve etkin bir demokratik mevzî kazanması elzemdir.

Öz ve biçim olarak gençliğin tek merkezî örgütünün (ki bunun adı tartışmalarda çoktan beri "FEDERASYON" olarak konmuştur) oluşturulmasına ilişkin somut önerilerimize geçmeden önce, şimdiye dek söylediklerimizi (hatırlatmak anlamında) kısaca özetleyeceğiz. Ve özel olarak, 1974 yılında devrimci bir arkadaşın Federasyon üzerine getirdiği öneriyi, doğru bulduğumuz için, tekrarlamakta yarar görüyoruz. Bu arada diğer siyasi yoğunlukların bu konuda getirdikleri önerileri irdelerken tespit ettiğimiz ortak doğrulara ve ortak yanlışlara değineceğiz. Ancak, bunu yaparken uzun bir polemik havasına girmeye gerçekten niyetimiz yok. Çünkü şimdiye dek söylenmesi gerekenler yeterince söylendi. Ve bundan böyle tek ölçüt PRATİK olacaktır. Varacağımız sonuç ise gençlik federasyonunun eyleminin muhtevası ve bunun biçimi ile ilgili olacak...

GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİNİN VE MÜCADELESİNİN ANLAMI NEDİR?

Anti-faşist mücadeleyi karşamık bir görevler bütünü olarak kavrıyorsak ve her yerde gençliğin anti-faşist tavizsiz mücadelesini örgütlemekten yana isek, bu sorunun kaçınılmaz muhatabı olmak durumundayız. Dahası, bütünüyle emekçi halkımıza yönelen azgın faşist saldırıların bir parçası olarak gençlik üzerinde de yoğunlaşan baskı ve zulümler karşısında, subjektif konumumuz nedeniyle savunma döneminde olduğumuz bu günlerde, gençliğin en geniş birliğini sağlama görevi ile karşı karşıyayız. Ancak böylelikle, gençliğin mücadelesi alanında da, faşizmin zorbalığına teslim olmadan, tek bir kitlevi gençlik örgütü çatısı altında birleşmiş gençlik yığınlarını bir kale gibi faşizmin karşısına dikebiliriz. Ancak böylelikle faşizme karşı aktif savunmayı devrimci gençler olarak başarabiliriz.

Biliyoruz ki, sınıflı toplumlarda gençlik sorunu, sınıflar arası mücadelenin dışında incelenemez. Gençliğin mücadelesini ve örgütlenmesini tartışırken onun bir sosyal sınıf olmadığını, toplumun bütününe özgü çelişkileri yansıttığını ve bununla birlikte, sahip olduğu türdeş-olmayan sınıfsal yapısına rağmen, gençliğin göreceli olarak bağımsız bir grup oluşturduğunu akılda tutmamız gerekir. Ayrıca, gençlik içinde, yüksek öğrenim gençliğinin (ki buna günümüzde orta öğrenim gençliğini de eklemeliyiz) özel bir konumu olduğunu ve onun kendine özgü niteliklerini vurgulamalıyız. Sömürme ve sömürülme ikileminde doğrudan yer almayan yüksek öğrenim gençliğinin düzene karşı, dolaylı olarak sınıfsal ve esas olarak bir aydın tepkisi vardır.

Öyle ise, bilinç düzeyi açısından özel olarak yüksek öğrenim gençliğinin birliğini sağlamak kolay olacaktır. Çünkü, tutarlı birliklerin belli siyasi tercihler doğrultusunda oluşturulacağını biliyorsak bu,en geniş gençlik yığınlarının anti-faşist anti-emperyalist cephesini yaratabiliriz demektir. Bu noktada, niçin yalnızca veya öncelikle sosyalist gençleri örgütlemiyoruz? diye bir soru yöneltilebilir. Böyle bir soruyu, teori ve pratik açısından, genel ve özel konumuyla (somut koşullara göre) cevaplandırmalıyız.

Yalnızca veya öncelikle sosyalist gençleri örgütlemek, birinci olarak, bizi öğrenci gençlik içindeki sınıfsal bölünmeyi temel almaya götürürdü. Öğrenciler içinde varolan farklı siyasi kümelenmeler, toplumdaki siyasal kümelenişine tekabül etmesine rağmen; bu ikisi arasında güç ve sayıda mutlak bir oranı olması anlamında değildir. Böylece, "sınıfsal bölünmeye uyan örgütlenmeyi" düzene tepkisi sınıfsal konumundan değil de aydın özelliğinden kaynaklanan öğrenci gençlik için savunmak pek büyük bir yanlış olur. Elbette öğrenci gençliğin bütünü sosyalist değildir ve olmayacaktır da. Ve ancak uzun bir mücadelenin sonucunda öğrenci gençliğin önemli kesimi, sosyalist olarak işçi sınıfının yanında yer alacaktır. Demekki, ikinci olarak, sınıfsal tavır alışın (sosyalist olarak) gerçek ifadesine uygun gruplaşmaya ancak çok uzun bir mücadele sonucu varılacağından ve önümüzde saflarımıza kazanacağımız geniş bir gençlik yığını bulunduğundan, kalıcı olması gereken örgütlenmemizi baştan bizim için geçişi olan bir yapı üzerine kurmamalıyız. Sürekli genişleyen ve derinleşen bir potansiyel gücü barındıracak olan esnek ve yığınsal bir gençlik örgütlenmesinin kalıcılığını savunmalıyız. Öte yandan, yalnızca sosyalist gençlerin, sömürge tipi bir faşizm altındaki Türkiye'de önerilen biçimlerde gerçekten örgütlenebilmesinin "kalıcı" koşullarına da inanmıyoruz. (Legal olanakların zorlanması başka bir şeydir - ki, bu olanakların kadrolar açısından en elverişli kullanılacakları yerler yığın örgütleridir, kadroları legalitenin cenderesinde tutmak başka birşeydir.) Üçüncü bir neden olarak da, sosyalistliğin ölçütünün pek bol olduğu ülkemizde, çok sayıda "sosyalist" gençlik örgütlerinin (tekkelerin) kurulmasına yeşil ışık yakmış oluruz...

Peki, gençliğin Türkiye çapında bir demokratik kitle örgütünün sınıfsal yapısını nasıl değerlendireceğiz? Bu, sınıflar mücadelesinde, ve başka bir deyişle de anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim mücadelesindeki konumu açısından önemlidir. Anti-faşist bir örgüt olarak, kuruluşu bakımından genelinde tüm gençliğin örgütü demek olan bu birlik, sınıfsal özü açısından proletaryanın siyasi varlığının bir parçası olmalıdır. İşte bu yüzden de öğrenci gençliğin örgütlenmesinin siyasi özü ile bu örgütlenmeye katılanların sınıfsal yapısını (bileşimini) birbirine karıştırmamak gerekir.

Demekki soruna şu temel ilkeyle yaklaşmak gerekmektedir: Toplumsal bölünmeye uygun olarak belirli siyasi gruplara (devrimciler, ilericiler, ilgisizler ve gericiler) ayrılmış olan gençliğin bütünlüğü içinde devrimci gençlik kendi yerini belirlemelidir. Gençliğin birliğini, onun anti-faşist birliği anlamında savunmalıdır. Saflarına yeni unsurlar kazanabilmek ve dışındaki ilerici kesimlerle tutarlı bağlar kurabilmek için etkin bir siyasi çalışma yapmalıdır. Fakat ideolojik olarak tüm diğer kesimlere karşı tavır alışın ve her türlü oportünist görüşle mücadele etmenin sonucu, ayrı ayrı örgütlerin kurulması anlamında değerlendirilmemelidir. Öte yandan, bir çok nedenden dolayı gençliğin birliğini savunduğumuzu söylerken, bunu, "devrimci kamptaki tatsız fikir ayrılıklarının bir kenara bırakılması" anlamında bir birlikde değil, aksine, belirli açık ilkelerde, somut program, ortak hedefler doğrultusunda bir örgütlenmede görüyoruz...

Hemen belirtelim ki, gençlik hareketlerini değerlendirişte ve onu yönlendirişte, mücadele programının tespitinde farklı bakışlar söz konusu olursa, ayrı örgütlenmenin bir anlamı vardır. Aksi taktirde tüm diğer girişimler ta başından bölücü, ayrılıkçı girişimler olarak kalacaktır.

Biz, gençliğin tek bir kitle örgütü altında birliğini savunurken, bunun en önemli maddi temelini şöyle tespit etmekteyiz:

Devrimci gençlik olarak faşizme karşı mücadeleyi, tek bir kitlevi gençlik örgütü çatısı altında birleşmiş gençlik yığınlarını bir kale gibi faşizmin karşısına dikerek sağlayabiliriz. Bu yüzden, anti-faşist mücadele programı gençlik hareketinin eylem birliğinin önemli bir ögesidir. Eğer birlikten anladığımız ancak belirli bir hareketin gerekliliği hakkında gerçek bir inanç birliği olması ise (anti-faşist mücadelenin gerekliliği) ilk yapılacak iş anti-faşist mücadelenin platformu ve programı hakkındaki görüşlerin belirtilmesidir. (Biz bu görevi kendi açımızdan belirli oranda yerine getirdiğimize inanıyoruz.)"...Daha sonra sosyal tabiat ve kanaatleri açısından beraber ilerleyen güçleri, ancak ittifakın sözkonusu olduğu, olabileceği eylemlerde birleştirmek gerekir."(Lenin.) Bu yüzden, örgütlenme sürecimizde, bütün görüşlerin ortak yönetimini öneren sahte birlik anlayışından ve gençlik içinde önce çeşitli nedenlerden dolayı ayrı ayrı örgütlenmeye giden, daha sonra bunların mekanik bir ortak cephesini öneren anlayıştan sakınmak zorundayız. Biz, sosyalistler için anti-faşist mücadelenin gençlik içinde, üzerinde anlaşılan bir ilke olarak kabul edildiğini, bu anlamda, ayrı örgütlenmenin gerekçesi olarak savunulamayacağı inancındayız!

Özcesi, gençliğin birliği, onun eylem programı doğrultusunda sağlanmalıdır. Bu uğurda, ideolojik mücadele çok önemli bir araçtır. Ancak ideolojik mücadelenin yönelmesi gerektiği alanları ve platformu da doğru tespit etmek gerekir. Ki bu, siyasi iktidar mücadelesinde gençlik hareketinin taktik güç olarak rolünün belirlenmesinde yatar. Oysa günümüzde siyasi gruplar gençlik konusunda farklı program getirmeden, kestirme yoldan, kendi siyasi grup olarak varoluş ilkelerini aynen gençliğe de uygulayarak (baştan ayrı örgütlenmeye gitmek istedikleri için) gençlik içinde "bizde birlik istiyoruz" çığırtkanlığı ile ayrı örgütlenmeye gitmektedirler.

Yanlış anlaşılmasın. Gençliğin birliğinden de kastedilen mutlak anlamda, bütün konularda birlik demek değildir. Ayrı düşünülen noktalar vardır, olacaktır. Ancak, birinci olarak, hareketin pratik yararında, ortak hedeflerin tespitinde direkt etkisi olmayan ayrılık konularını, ayrı örgütlenme için gerekçe olarak getirmemelidir. İkincisi ise, o ortak hedefi ele geçir-

EMİNİN BİRLİĞİ İÇİN GÖREV BAŞINA!

mede de ayrı düşünülebilir, fakat bu ayrı düşünmenin dahi mutlak anlamda ayrı örgütlenmenin şartı olmadığıdır.

Bütün bunların ışığında şunları söyleyebiliriz: En temel noktalarda anlaşıyorsak, hareketin pratik yararları için birliği savunuyorsak aynı örgütlenme içinde yer alabiliriz. Ülkemizde bunun objektif şartları vardır. Gençlik örgütlenmesi için ekonomik-demokratik platformda bu mücadelenin var olduğunu söylüyorsak bir tek örgüt için atılan ilk adımdır. Gençlik içindeki çalışmayı tamamiyle tali alan olarak gören (gençliği temel almadığını söyleyen) her grup, gençlik örgütlenmesi içinde olan unsurları ile bu örgütlenmenin çıkarları arasında bir uyum sağlamalıdır. Böyle bir uyum, üzerinde anlaşılacak asgari örgütlenme ilkeleri açısından olanaklıdır. Hatta bu ilkelerin farklı yorumlanmaları bile ayrı örgütleri getirmeyebilir, yeter ki, hareketin pratik yararları için, ortak hedef için ayrı düşünülmesin. Kaldı ki, yukarıda belirttiğimiz gibi, ayrı örgütlenmeler gençlik için ayrı program önermelerinden değil, grup çıkarlarının ön planda tutulmasından kaynaklanmaktadır. Ve böylelikle, ilkeler konusunda en temel hata, farklı siyasi programlardaki ayrılık ve birlik noktalarının gençlik örgütlenmeleri için belirleyici olarak alınmasıdır. Unutmamalı ki, gençlik konusunda önerilen eylem programı, siyasi program içinde tali bir öneme sahiptir, bu platformda bir çok siyasi yoğunluğun belirli oranda ortak hareket etmesi mümkündür.

Biz kendi payımıza, "gel bizim görüşlerimizi benimse" çağrısını birlik çağrısı olarak kabullenmiyoruz. Yalnızca, birçok birim gençlik derneğinde, görüşlerimizin savunulmasını, toparlayıcılığı açısından olumlu bir olgu olarak değerlendiriyor ve bu değerlendirmenin ışığında, aşağıdan yukarıya bir örgütlenmedeki potansiyel koşulların mevcudiyetini tespit ediyoruz. Bu kadar! Esas olarak, tüm anti-faşist gençlikle birlikte derlenmenin en usanmaz savunucularıyız.

BİR DOĞRU YAKLAŞIM.

12 Mart açık faşizm döneminden sonra girilen nispî "demokratik" ortam koşullarında, tüm halk kesimlerinde olduğu gibi gençlik kesiminde de yoğun bir örgütlenme kampanyası açılmıştı. Ve gençliğin federasyonunu oluşturmak için çeşitli tartışmalar yapılıyordu. İşte bu dönemde, devrimci gençliğin yayın organı olan "Bağımsızlık ve Demokrasi İçin İLERİ" dergisinin 18 Kasım 1974 de 1. sayısında, o zamanki İYÖKD başkanı Alişan Özdemir arkadaşın "GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ ve FEDERASYON" başlığı altında bir yazısı çıktı. (Arkadaşımız şimdi faşizmin zindanlarında yatmaktadır.) Bu yazı, o dönemin koşullarına gerçekten cevap veriyordu. Ve orada savunulan örgütlenme anlayışı ve ilkeleri pekçok dernek tarafından benimsendi. Günümüzde, elbette yeni tartışmalar karşısında eksik kalan yanları vardır bu yazının. Ancak savunduğu ilkeler ve anlayışın hala geçerli olduğu kanısındayız. Bu yüzden, kendi önerilerimizle bütünleştirerek (zorunlu gördüğümüz bir kaç ekleme ile) yazının tamamını yayınlıyoruz.

Gençliğin örgütlenmesi ve Federasyon

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin genç güçlere ihtiyacı var. Türkiye'de yığınlarca genç yaşıyor. Gerekli olan daha çok sayıda ve daha yüreklililikle genç insanları mücadele saflarına katmaktır. Gençlik, öğrenci gençlik ve daha çok emekçi gençlik mücadelenin sonucuna karar verecektir. Devrimci insiyatifi olan bütün gençleri büyük bir hızla birleştirmeli ve işe koşmalıyız. Onların eğitimsizliklerinden korkmamalı, deneysizlikleri ve gelişmemişlikleri karşısında titrememeliyiz. Çünkü birincisi, onları örgütlemeyi ve mücadeleye sokmayı başaramazsak ya faşist örgütlere gideceklerdir ya da yanlış görüşler çevresinde yanlış biçimde örgütlenecekler ve aynı deneysizlikleri beş kat daha zarar verecektir. İkincisi, olayların kendisi onları devrimci havada eğitecektir.

Bize düşen her çeşit devrimci demokrat eylem için yeni, taze, enerjik, savaşçı demokratik gençlik örgütleri yaratmaktır. Ancak demokratik örgüt nedir, ne değildir iyi bilmek gerek. Demokratik örgüt şu iki niteliğe sahip olan örgüttür: 1- Örgütlediği halk, zümre, tabaka ya da sınıfının ekonomik (yahut akademik), demokratik çıkarlarını ve isteklerini almak için mücadele etmek, öteki halk kesimlerinin ekonomik-demokratik mücadelelerini sözde değil pratikte desteklemek. 2- Bağımsızlık ve demokrasiden yana olmak, ülke çapında yürütülen demokrasi mücadelesine katılarak anti-demokratik uygulamalara engel olmak. Kuşkusuz ayrı ayrı yazılmasına rağmen, bu iki nitelik diyalektik bir bütündür, birbirlerini karşılıklı etkilerler. Biri olmadan öbürü olamaz. Bu görüşle baktığımızda demokratik gençlik örgütlenmesinin eksik olduğunu görürüz.

[Demokratik kitle örgütlerinin ayırdedici niteliklerini ve işlevlerini "Demokrasi Mücadelesi ve Demokratik Kitle Örgütleri" broşürümüzde açıkladık. D.G.]

Örgütlenme eksikliği iki yönlüdür: 1- Gençlik en küçük birimine dek örgütlenmemiştir. Bu da iki anlama gelir. Birincisi nicelik olarak gençliğin çoğu hâlâ örgütlü değildir. Ücra köşeler bir yana, ücra olmayan yerlerin çoğunda bile örgütlenme olmamıştır. İkincisi çok büyük sayıda genci içine alan birçok büyük birim örgütü kurulmuştur ama küçük birimlerin sorunlarıyla uğraşan, bunları genel mücadeleye sokmak için çalışan örgütler oluşmamıştır.

Örneğin her fakülte ya da yüksek okuldaki, her semtteki birimlerin ayrı ayrı örgütlenmesine gidilmemiştir. En küçük birimler düzeyinde işçi gençliğin, köylü gençliğin ve öğrenci gençliğin ayrı ayrı örgütlenmesi de bu anlamın içindedir.

[Günümüz koşullarında, faşizmin bütün engellemelerine karşın, özellikle yüksek öğrenim gençliği hemen hemen bütün birimlerde, hiç olmazsa "kültür dernekleri" düzeyinde örgütlenebilmiştir, diyebiliriz. D.G.]

2- Türkiye çapında merkezileşme olmamıştır. Her kentte merkezileşme tam anlamıyla oluşmamışsa da asıl önemli sorun Türkiye çapında bir demokratik gençlik örgütününolmayışıdır. Her örgüt birbirinden kopuk çalışmalar yürütmektedir. Bu yüzden ülke çapında güçlü bir demokratik gençlik hareketi oluşmuyor. Bu da merkezileşmeyi ivedileştiriyor. Merkezileşme aşağıdan yukarı gerekircilikle gündemimize gelmiştir. İş yukarıdan aşağı iradecilikle merkezileşmeyi sağlamaya kalmıştır. Ama ne olursa olsun birlik sonuç vermez. Merkezileşmenin olabilmesi için bütün gençlik örgütlerinin ilkeler çevresinde birleşmesi gerekir. Kuşkusuz bu ilkeler, ancak parti ya da parti gençlik kolunun programında bulunabilecek ilkeler olmayacaktır. Gençliğin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin gereklerini içine alacak kadar azâmi, ama bütün gençlik örgütlerini birleştirecek ölçüde de ortak ilkeler olacaktır.

[Buradaki "azami ortak ilkeleri" deyimini biz, tüm siyasi yoğunlukların gençlik örgütlenmesinde anlaşabilecekleri "asgari ilkeler" olarak formüle ediyoruz. D.G.]

Demokratik gençlik dernekleri federasyonunda aranacak bu azâmi ortak ilkeler şunlar olmalıdır:

1- Anti-emperyalizm, anti-faşizm.

Federasyon, kendi halklarını ve geri bıraktırılmış ülkelerin halklarını sömüren uluslararası tekellere ve bütün sömürgeci devletlere, onların ülkemiz içindeki uzantısı olan oligarşiye ve kapitalizm öncesi kalıntılara karşı verilen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin içinde olmalıdır.

Bu mücadeleyi doğru bir biçimde verebilmesi için de emperyalizmin günümüzde uyguladığı "yeni sömürgecilik" yöntemine karşı uyanık olmalıdır. Gençliğin, faşizme karşı verilen demokrasi mücadelesine katılmasını sağlamalı, faşizme karşı gençlik içinde en geniş birliği kurmalıdır. Ülkemize faşizmi getirenler emperyalistler ve ortakları olduğu için anti-emperyalist mücadele ile anti-faşist mücadele tek bir mücadelenin ayrı yönleridir. Bu görüşle, federasyon, faşist baskı kanunlarına karşı çıkmakla yükümlüdür. "Siyasal gerçekleri açıklama kampanyası" yürüterek düzeni gençlik yığınları önünde teşhir etmelidir.

2- Gençliğin acil istekleri uğruna mücadele etmek.

Federasyon, gençliğin (özellikle öğrenci gençliğin) acil ekonomik (akademik) demokratik haklarını almak için bütün gücüyle uğraşmalıdır. Bu acil istekler doğrultusundaki mücadele ile anti-faşist mücadeleyi birleştirmesi ise en asli görevlerinden biridir. Bunun yanında faşist komando saldırılarına karşı gençliğin en iyi bir biçimde savunulmasını sağlaması gerekir. Saldırganlar gençlikten soyutlanmalı ve federasyon gençlik yığınları ile birleşmelidir.

3- Anti-reformizm.

Reformcuların, kendilerini yırtarak çıkarttıkları üniversiteler reformu, toprak reformu gibi kanunların yada eski şapka, harf, soyadı reformlarının halkımızın bu arada gençliğin hiçbir sorununa çözüm getirmediği ortadadır. Bunların tek sonucu halkı uyutmak olmuştur. Faşizmi güçlendirmek reformculuğun tarihsel özelliğidir. Faşizme karşı mücadele reformculuğa karşı mücadeleden ayrılamaz. Burjuva ve küçük-burjuva reformculuğuna ve sosyal-reformizme karşı ideolojik ve politik mücadele vererek gençliği reformculuğun kuyruğuna takılmaktan kurtarmak federasyonun başlıca görevi olmalıdır.

[Anti-reformizm ilkesine karşı çıkan arkadaşlar var. Onlar, bu örgütlere reformist kişileri de almayacak mısınız? diyorlar. Böyle bir ilkeyle bu kişiler örgüt dışı bırakılıyor diyorlar. Bu, sorunu anlamamaktır. Açıktır ki, bu örgüte faşizm ve emperyalizme karşı en genelinde tavır alabilen herkes gelebilir. Bu anlamda, reformist de gelebilir. (Onların ne denli anti-faşist anti-emperyalist oldukları, bizim anladığımız faşizm ve emperyalizme karşı tavır alışın ne demek olduğu ayrı bir tartışma konusudur. Zaten biz, "bu örgütler bir sosyalizm okuludur" derken, burada marksizmin en temel taşlarının öğretilerek kitlelere faşizme ve emperyalizme karşı gerçek tavır alışın ne olması gerektiğinin anlatılmasını ifade etmeye çalışıyoruz.) Fakat bu örgüt hiçbir zaman mücadelesini reformist bir anlayışla sürdürmez. İşçi sınıfına tavırda bağımlılığın, onun yol göstericiliğinin anlamı nerede kalırdı yoksa. D.G.]

4- Halkların kendi kaderlerini tayin hakkını kabul etmek, anti-şovenizm, anti-militarizm.

[Bizce doğrusu, "ulusların" kendi kaderlerini tayin hakkını kabul etmektir. D.G.]

Devrimciler, hangi ülkenin olursa olsun bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü zedeleyici hiçbir hareketi hoş görmezler. Emperyalist baskı ve zulüm karşısında dünya halklarının ve bağımsızlık savaşlarının yanında yer alırlar. Azınlıktaki milliyetler üzerine yapılan her türlü baskılara karşı çıkarak, gerek egemen ulusun gerekse ezilen milliyetlerin şovenistlerine, bölgecilere karşı mücadele ederler. Militarizmin emperyalist politikanın bir aracı olduğunu bilerek, emperyalistlerce çıkarılan haksız savaşların karşısında yer alırlar. Cuntaların halkın ve gençliğin sorunlarına çözüm getiremeyeceğini bilirler ve gençlik içinde cuntacılığın yerleşmemesi için çalışırlar.

Bu ilkenin doğru yorumlanması gerekir. Örneğin Kıbrıs konusunda bu ilkenin doğru yorumu şudur: Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs'taki Türk ve Rum halkları belirleyecektir. Gerçek çözüm iki halkın eşit haklara sahip olduğu, bütün yabancı üs ve birliklerden arınmış, toprak bütünlüğüne sahip bağımsız ve demokratik Kıbrıs'tır. Gerek Türk, gerek Kürt egemen sınıflarının yürüttükleri Kürt halkı üzerine baskı ve özümleme (bir ulus olarak gelişmelerini engelleme) politikalarına karşı çıkılması da bu ilkenin pratikteki başka bir doğru yorumudur.

[Bildiğiniz gibi oligarşinin Kürt halkı üzerindeki baskısı iki mislidir. Kürt halkı geleneksellesmiş bir milli baskının altında iki kat ezilmektedir. Bu yüzden, milli meselede Türk egemen sınıflarının zulmünün ajitasyonunu yapmak özellikle egemen ulus devrimcilerinin görevidir. D.G.]

DEVRİMCİ GENÇLİK

DİPNOT:

(x) "Gençliğin Devrimci E eminin Birliği İçin" genel balığı altında 5 tane broşü yayınladığımızı biliyorsunuzdur. Bu bölümde yazdıklarımız, ayrıntılı olarak bu proşürlerde ve özel olarak "Gençliğin örgütlenmesi ve Mücadelesi Üzerine" adlı 5. broşürümüzde yazdıklarımızın bir özetidir.

DEVAMI 14. SAYFADA.

12 MART DEV-GENÇ ve TİP

Ülkemizin yakın geçmişinde bir açık faşist diktatörlük uygulaması olarak yaşanan dönemin başlangıcı olan 12 mart muhtırasının 5. senesinde "12 MART Olayı" üzerine gerek burjuva basında gerekse "sol" basında çeşitli görüş ve değerlendirmeler, çözümlemeler ileri sürüldü. Bu görüşler ve tahliller hakkında gerçi söylenecek çok şey var. Ama biz burada bu konu üzerinde uzun uzun duracak değiliz. Devrimcilerin 5 yıl önceki yaklaşımlarının hala bu konudaki en doğru yaklaşım olduğunu söylemekle yetineceğiz.

Bizim burada üzerinde durmak ve açığa çıkarmak istediğimiz konu ülkemiz "sol"unda bazı çevreler ve bir kısım aydınlar tarafından zaman zaman ortaya atılan "Dev-Genç"in 12 martı desteklediği" yolundaki iddialardır.

Çoğu zaman maksatlı olarak; ülkemiz "sol"unun gelişme sürecinde devrimci bir evre olan Dev-Genç hareketini karalama, revizyonist görüşlere güç kazandırma amacıyla ve bazende kulaktan dolma bilgilerle ortaya atılan bu iddialar karşısında gerçeği ortaya koymak -gerçi maksatlı iddiaları ortaya atanlar için hiçbir anlam ifade etmeyecektir ama yine de- bugün gereklidir.

Dev-Genç'in 12 mart'ı desteklediği iddialarının kaynağını 14 mart tarihli Cumhuriyet gazetesinin bir manşet haberi oluşturmaktadır. "Devrimci kuruluşlar tutumu (12 mart kastediliyor) destekliyor." şeklindeki manşet-haber. Gerçekte ne Dev Genç 12 martı destekleyen bir bildiri yayınlamış ne de böyle bir bildiriye imza atmıştır.

nhuriyet

14 Mart Pazar 1971

KİEV'DEK ADAM

Devrimci kuruluşlar, tutumu destekliyor

MBG: «Ordu görevini yerine getirmiştir»

ANKARA, (Cumhuriyet Bürosu)

komutanların muhtırası ve demirel hükümetinin istifası hakkındaki görüşümüz :

Emperyalizmin egemenliğindeki işbirlikçi iktidarlar tarafından çeyrek yüzyıldır uygulanan gerici parlamentoculukla yoksul ve geri bırakılmış olan ülkemiz kesin bir sosyal ve ekonomik bunalımın içine itilerek ancak olağanüstü girişimlerle kurtarılabilecek bir duruma sokulmuştur. Bu bunalımın doğal sonucu olarak işçiler, köylüler ve emeği ile çalışan bütün halkımız gün geçtikçe yoksullaşmış, işsizlik ve pahalılık yoksul halkın sırtında dayanılmaz bir yük haline getirilmiştir. Toplumu ve ülkemizi bu hale getirenler her uyarılışlarında, bu uyarmayı yapanlar üzerindeki baskı ve zulümlerini artırmışlar, işçileri, köylüleri ve gençlerimizi kurşunlamışlar, devrimci öğretmenleri boyunlarına yular takarak yerlerde sürüklemişlerdir. Gittikçe yoğunlaşan ekonomik bunalımı gizleyebilmek için halkımızın dini duyguları hayasızca istismar edilmiş, düzenlenen güdümlü saldırılara «halkın galeyanı» süsü verilmek istenmiştir. Bütün bu olumsuz gelişimlerin baş sorumluları ve suçluları parlemantoda mebus pazarları kurarak tutumlarını inatla sürdürmüşler, on yıldır işlemez hale getirdikleri Anayasayı kendi çıkarları ve maaşları için değiştirme pervasızlığına yönelmişlerdir. Böylece yakın tarihin en geri ulusları büyük bir hızla gelişirken Türkiyemiz geri kalmışlığın batakllığına gömülmüştür.

Biz, bu bildiriye imza koyan devrimci örgütler çeyrek yüzyıllık bir yıkıntının yarı canlı unsurlarıyla ülkemizin sorunlarına çözüm getirileceğine inanmıyoruz. Ülkemizin kurtuluşu emperyalizmle herhangi bir bağlantısı olmayan Atatürkçü tam bağımsız bir dış politikanın gerçekleştirilmesi, emekçi halkımızın ağırlığı ve etkenliği altında temel reformların yapılması ve insanın insana kul olmadığı yeni bir toplumsal düzenin kurulmasıyla mümkündür. İlerde yeniden emperyalizmin kucağına düşmemek için, atılacak her devrimci adımda başlıca dayanağımızın emekçi halkımız olduğu hiçbir zaman gözden uzak tutulmamalıdır. Onun bilinçlenmesi ve örgütlenmesi yolundaki bütün anti demokratik engeller kaldırılmalı, devrimci gençlik, devrimci meslek örgütlerinin ve devrimci sendikaların varlığı birer güvence olarak kabul edilmelidir. Bu yoldaki bütün devrimci girişimler, halkımızın temel isteklerinin gerçekleştirilmesi için şimdiye kadar verdiğimiz mücadelenin doğal bir uzantısı olarak desteklenecek, korunacak ve sürdürülecektir.

TÜRKİYE ÖĞRETMENLER SENDİKASI (T.Ö.S.)
DEVRİMCİ AVUKATLAR DERNEĞİ
HARİTA VE KADASTRO MÜHENDİSLERİ ODASI
TÜRKİYE MİLLİ GENÇLİK TEŞKİLATI
TEKNİK PERSONEL SENDİKASI (TEKSEN)
ÜNİVERSİTE ASİSTANLARI SENDİKASI (Ü.N.A.S.)
MİMARLAR ODASI
TÜRK HUKUK KURUMU
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
O.D.T.Ü. MEZUNLARI CEMİYETİ
TÜRKİYE DEVRİMCİ GENÇLİK FEDERASYONU (DEV - GENÇ)
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
ORMAN MÜHENDİSLERİ ODASI
TÜRKİYE ORMAN YÜKSEK MÜHENDİSLERİ ODASI

Olayların gelişmesi aynen şöyledir: 12 mart muhtırasının radyodan okunduğu gün akşam bazı devrimci -demokratik- kuruluşlar arasında bir ortak toplantı düzenlenmiştir. Daha önceleri de bu türden ortak toplantılar, Demokratik Güçbirliği toplantıları şeklinde sürdürülmüştür.

12 mart günlü toplantıya katılan kuruluş temsilcileri arasında başlıca 3 görüş ortaya çıkmıştır. Bir görüş 12 martın ilerici-devrimci bir hareket olduğunu, desteklemek gerektiğini savunmuştur.

Dev-Genç temsilcisi ve Mimarlar Odası temsilcisi bu görüşe kesin karşı çıkmıştır ve muhtıraya karşı çıkılması görüşünü savunmuştur. Dev-Genç temsilcisi destekleme şeklindeki bir bildiriye imza atmayacaklarını ve kendi görüşlerini bağımsız bir bildiriyle açıklayacağını söylemiştir.

Bir Oda'nın "Doktorcu" olarak bilinen başkanı ve TÖS'ün o zamanki TİP eğilimli başkanı da Dev-Genç'in tavrına karşı çıkarak muhtıraya karşı çıkılmaması görüşünü ileri sürmüşlerdir. Sonuçta ne karşı çıkma ne de destekleme anlamına gelemeyecek altta fotokopisi görülen bildirinin ortak olarak yayınlanması kararlaştırılmıştır. (1) Muhtıra karşısında muğlak bir ifade taşıyan bu bildiriyi 12 mart muhtırasını (ve Erim hükümetini) sıkıyönetime kadar destekleyen İlhan Selçuk yönetimindeki Cumhuriyet gazetesi destekleme olarak ya-

DEVAMI 14. SAYFADA.

DEV-GENÇ'İN KOMUTANLARIN MUHTIRASININ HEMEN ARKASINDAN YAYINLADIĞI BİLDİRİ

İşçiler, Köylüler, Gençler, Yurtsever Askerler, Bütün Halkımız!

Devrimci gençliğin Amerikan emperyalizmine ve yerli köpeklerine karşı yürüttüğü amansız mücadele her geçen gün etkisini göstermektedir.

Gençliğin yaktığı ateş, giderek işçi ve köylü kitlelerini de sarmış, işçilerin ve köylülerin ekonomik ve demokratik mücadeleleri görülmemiş biçimde artmıştır.

Emperyalizm döneminde zaten var olan buhran, gençlik, işçi, köylü hareketleriyle giderek daha da derinleşmiştir.

Kendi aralarında çeşitli menfaat gruplarına bölünen hakim sınıflar, ülkeyi yönetemez hale gelmişler, kendi yaptıkları kanunları çiğneyerek her türlü zor metodlarına başvurmaya başlamışlar; örgütledikleri resmi ve sivil güçleriyle devrimci gençleri, işçileri, köylüleri öldürmeye, hapishanelere doldurmaya, üniversiteleri polis karakolları haline getirmeye başlamışlardır.

Bu şartlar altında, doğal olarak, ordudaki radikal subaylar da harekete geçmişlerdir, Giderek ordu ve bütün devlet kurumlarında emperyalizmin lehine, kendi aleyhlerine bozulan dengeyi düzeltme; anti-emperyalist yönde bir çıkış yapma hazırlıklarına girişmişlerdir.

Türkiye'mizdeki varlığını herşeye rağmen sürdürmek istiyen Amerikan emperyalizmi de, yıpranan sağcı Demirel iktidarının yerine bir yenisini getirme; radikal genç subaylara oyun oynama; Türkiye'mizdeki sınıf mücadelesini durdurma çabalarına hız vermiştir.

Amerikan emperyalizmi, milliyetçi - devrimci diye lânse ettiği bazı yüksek rütbeli subaylar vasıtasıyla, radikal subayların hareketini kontrol altına alma; onların bağımsız örgütlerini dağıtma; hareketlerini pasifize etme oyununu us-

(Devamı 2. Sayfada)

(Baştarafı Sayfa 1'de)

talıkla oynamaya başlamıştır.

Genel Kurmay Başkanının ve Ordu Komutanlarının verdiği muhtıra sonucu, yıpranan sağcı Demirel hükümeti istifa ettirilmiş ve böylece radikal subayların hareketi bir süre daha ertelenmiş Amerikan emperyalizmi oynadığı oyunda zaman kazanma fırsatına sahip olmuştur.

Anti-emperyalist mücadelesini sürdüren ve olayların gelişmesini dikkatle izleyen devrimci gençlik, ancak şu şartlar yerine getirildiği taktirde ordudan gelecek her ilerici hareketi sonuna kadar desteklemeye hazırdır. Devrimci gençlik, bütün yurtseverleri bu ilkeler uğruna sonuna kadar mücadeleye çağırır.

1 — Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki bütün üslerine derhal el konulmalı, ikili anlaşmalar feshedilmeli ve Nato'dan çıkılmalıdır.

2 — Bütün yabancı sermaye, dış ticaret ve bankalar derhal millileştirilmelidir.

3 — Ağaların elindeki bütün topraklar derhal yoksul köylülere dağıtılmalıdır.

4 — İşçilerin üzerindeki bütün baskılar derhal kaldırılmalı ve genel grev hakkı tanınmalıdır.

5 — İşsizliğe, pahalılığa, konut problemine acil çareler bulunmalı; gelir dağılımı adaletli bir şekle sokulmalı; sanayileşme yolunda ciddi adımlar atılmalıdır.

6 — Bugüne kadar devrimci gençlere, işçilere ve köylülere karşı işlenen cinayetler ve yapılan zulümler derhal durdurulmalı ve bunların hesabı sorulmalıdır.

7 — Toplum polisi teşkilâtı ve bütün faşist kuruluşlar derhal dağıtılmalıdır.

8 — Ceza kanunundaki 141. ve 142. maddeler kaldırılmalı ve derhal bir genel af çıkartılmalıdır.

9 — Doğu'da yoksul Kürt köylüleri üzerindeki zulme, hakim sınıfların ve emperyalistlerin uyguladığı şöven ırkçı politikaya, asimilâsyona son verilmelidir. (Ancak böyle bir politika bütün Türkiye halkını emperyalizme karşı birleştirebilir. Emperyalizmin istediği, Doğu halkına baskıların arttırılması ve şöven (ırkçı) politikanın şiddetle uygulanmasıdır. Böylece onlar, Türkiye Halkını birbirine düşürmek, bölmek ve sömürü düzenlerini kolayca sürdürmek istemektedirler. Türkiye halkını emperyalizme ve gericiliğe karşı tek birleştirici ve emperyalizmin oyununu bozucu politika, zulmü ve baskıyı durduran, şöven olmayan politikadır.)

10 — Emperyalizme karşı mücadele veren mazlum dünya halklarının yanında yer alınmalıdır.

11 — Sosyalistlerin işçi ve köylü kitlelerini devrimci bir ruhla örgütlemelerine herhangi bir şekilde karşı çıkılmamalı; hiçbir devrimci örgütün varlığına dokunulmamalıdır.

Devrimci gençlik, ancak bu kısaca sayılmaya çalışılan şartlar yerine getirildiği takdirde hareketin anti-emperyalist ve demokratik yönde geliştiğine inanır ve onu sonuna kadar destekler.

Devrimci gençlik, Türkiye'nin gerçek kurtuluşunun işçilerin, köylülerin, gençlerin, devrimci askerlerin ve bütün sömürülen halk kitlelerinin ortak ve zor bir mücadelesi sonucu gerçekleşeceğine inanır.

Devrimci gençlik, her şart altında, eskiden beri verdiği amansız anti-emperyalist mücadelesini sürdürmeye kararlı ve hazırdır.

YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN, GENÇLERİN VE BÜTÜN YURTSEVERLERİN ANTİ-EMPERYALİST MÜCADELESİ! YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ EMPERYALİZME KARŞI VERDİKLERİ HALK SAVAŞLARI!

Anti-Faşist Mücadelede Hatalarımızı Düzeltelim.

ADMMA VE YO'DAKİ FAŞİST İŞGALE KARŞI MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM. OKULU FAŞİSTLERE TERKETMİYELİM. SAMİ OVALIOĞLU BU KAVGADA VURULARAK DÜŞTÜ. MÜCADELESİNİ BIRAKTIĞI YERDEN SÜRDÜRELİM.

Geçtiğimiz günlerde, tüm ülkede yaygınlaşan azgın faşist saldırıların bu örneğiyle ADMMA'da karşılaştık. Okulun; yönetici, polis birliğinde sayıları 50 yi geçmeyen komando bozuntusu tarafından işgal edilmesi sonucu, 17500 öğrencinin öğrenim hakkı ellerinden alındı.

Sene başından beri en ufak bir olay karşısında, okulu haftalarca kapatan yönetim, (6 aylık eğitim süreci boyunca okul ancak 4 hafta açık bırakıldı) Sami Ovalıoğlu'nun katledilmesi ve bu arada iki PTT işçisinin ve çok sayıda arkadaşımızın yaralanmasına, sessiz kalmakta ve bu işgale hizmet etmektedir.

Öğrencisinin büyük bir çoğunluğunun Anti-Faşist olduğu ADMMA—YO Nasıl bu duruma düştü.

Anti-faşist öğrenci kitlesine sahip ADMMA'daki bu gelişmeler, bu güne kadar uygulanan mücadele programının gözden geçirilmesinin gerekliliğini göstermektedir.

Anti-faşist mücadeleden ne anlaşılmalıydı? Bunun taktik ve stratejik hedefleri neler olmalıydı? Anti-faşist, anti-emperyalist, yurtseverler arasındaki ilişkilerde ne yanlışlıklar vardı? İdeolojik propaganda ve ajitasyonda - örgütlenmedeki hatalar neydi?

Anti-faşist mücadele içinde bulunulan konumda bir kaç bilinçli hain dışında en geniş öğrenci kitlesine faşizmin teşhirini gerektirirken bilinçli faşist militanlar ile sempatizanları arasında fark gözetmemek sonucu faşist sempatizanlarının da kadrolaşmaya itilmesine sebep olundu. Bu da her şeyi ak ve kara diye belirleyen bir düşüncenin sonucuydu.

Anti-faşist mücadelenin sadece faşist komando bozuntularına karşı bir mücadele olarak anlaşılması anti-faşist mücadelenin çok yönlülüğünün kavranamaması ideolojisinin vahşetiyle ve yalancılığı ile teşhirinin pratikte ihmal edilmesi mücadelenin belli başlı eksiklikleriydi.

Bütün bunların yanı sıra kitlenin anti-faşist anti-emperyalist bilincinin yükseltilmemesi ve bu doğrultuda örgütlenmenin sağlamlaştırılması yerine dar, bütün tartışmaların sürekli olarak "Sovyet Sosyal Emperyalizmi" sınırlarına kapatılarak kitlelerin ideolojik tartışmalardan soğutulması ve en geniş kitle katılımının engellenmesi sonucunu doğurdu. Böylece zorlamalarla yaratılan bu "tehlikenin" ön plana çıkartılması sonucu gerçek tehlikenin (faşizmin) gözardı edilmesine sebep oldu. Kitlelere yanlış hedefler gösterilerek, hedef şaşırtıldı.

12 mart faşizminin karanlığında, faşist zorbaların saldırılarını ADMMA'da başarıyla göğüsleyebilen az sayıdaki devrimci arkadaşlarımız, daha sonra 1973 seçimlerinden itibaren gelişen nisbi "demokratik" ortamda ADMMYO Öğrenci Derneği altında ilk örgütlenme çabalarına giriştiler.

Bu örgütlenme adımları, mücadelenin geniş kitle katılımını sağlayamamasına rağmen belirli başarılar sağlayabilmiş ve faşist saldırılar kararlı bir şekil de püskürtülmüştür. Geçen sene, öğrencilerin akademik ve demokratik talepleri doğrultusunda yapılan boykota katılım beklenenlerin çok üstündeydi. Fakat bu katılım, daha önce belirttiğimiz yanlış ve eksik uygulama sonucu sağlam bir örgütlenmeye dönüştürülemedi. Hele mücadelenin başarıyla sonuçlanmasından sonra gelen nisbi durgunluk ortamı, örgütlenmenin tekrar gözden geçirilmesi ve eksikliklerin giderilmesi için kullanılacağına, bütün bunlar ihmal edilmiş ve örgütlenmenin sağlamlaştırılması gözardı edilmiştir.

Mücadelenin istenilen anlamda gelişmesinde engeller teşkil eden bu durumu daha önceleri tespit edip eksiklerin giderilmesi ve örgütlenme konusunda getirilen çeşitli önermeler, belirli başarıların bize verdiği rehavet ortamında göz önüne alınmadı. Birde buna grupsal çıkarların eklenmesiyle genel olarak örgütlenme meselesinin geniş boyutlarıyla gündeme getirilmesine engel olundu. Aslında, kendisini "devrimci" mualefet olarak adlandırılan arkadaşların, gençliğin örgütlenmesi ve eylem programı üzerinde belirli bir düşüncelerinin olmaması veya çok yanlış ve tutarsız önermeleri örgütlenme sorununun çözümüne en büyük engeli oluşturuyordu. Bizimde bu yanlış düşünceleri, ADMMA özelinde yeterince teşhir edememiz, hataların sürüp gitmesine sebep oldu.

Bugün Önümüzdeki Sorunların Aşılabilmesi, Alışılmış Eylem Metodları Gözdengeçirilmesini gerekli kılmaktadır.

Son boykot -sınavlara girmeme eylemi- sonuçlarıyla ele alındığında, bizlere ne kazandırdı?

Evet, arkadaşlarımız sınavlara girmeme eylemine; eylemin akademik ve demokratik içeriğinin açık olarak sonuçlarıyla ortaya konmamasına rağmen katıldılar. Bu anlamda boykot başarılı idi. Fakat boykot kitle çalışmalarının bir aracı olarak —kitle bilincini yükseltici seminerlerin, toplantıların düzenlenmesi- kullanılamadı. Objektif olarakta kullanma, bunların yapılabilme olanakları da yoktu. Sonuç olarak boykot bir anlamda okulun faşistlere terkedilmesi oldu.

Bu da bize gösteriyor ki tek başına boykot günümüz koşullarında yeterli bir mücadele aracı olamıyor.

Mücadelemize Yeni Boyutlar Kazandıralım.

Geçirdiğimiz günlerin deneyleri bize göstermiştir ki bundan sonraki uygulayacağımız eylem metodları kesinlikle okulun terkedilmesine götürmemelidir bizi. Şu anda tüm çabamız okulumuzdaki faşist işgale karşı yaygın kitle çalışmalarıyla beraber faşist işgalin kaldırılmasına yönelmelidir. Bu da en kısa zamanda bütün anti-faşist güçlerin ortak eylem platformunda örgütlendirilmesiyle mümkündür. Ve bu güçlerin yetenekleri doğrultusunda etken hale getirilmesi temel koşuldur.

Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu (KÖGEF) Kuruldu.

TÜRKİYELİ DEVRİMCİ KARDEŞLERİYLE OMUZOMUZA SAVAŞAN KIBRISLI DEVRİMCİLER BİR ŞEHİT DAHA VERDİ.

FAŞİST KIBRIS YÖNETİMİ, MEHMET ÖMER ARKADAŞIN CENAZE TÖRENİNE KATILAN KİTLELERDEN KORKARAK; BOYKOTA GİDİLMESİNE ENGEL OLMAK AMACIYLA KIBRISTAKİ BÜTÜN LİSELERİ KAPATTI.

Yüksek öğrenim gençliğinin örgütlü mücadelesi her geçen gün yeni boyutlar kazanmakta, örgütlülüğünü pekiştirmektedir. Öğrenci gençliğin demokratik kitle örgütlerinin kurulması; en geniş öğrenci kesimini kucaklayıp ekonomik-demokratik özlemleri doğrultusunda yönlendirmesi; anti-faşist, anti-emperyalist mücadele yolunda gençliği birleştirici görevini başarı ile sürdürmesi; gençliğin Kıbrıs halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yerini almasını sağlayıcı çalışmaları; Kıbrıs Türk toplumunun içerisinde yaşadığı bozuk ekonomik düzene ve her türlü faşist baskıya karşı mücadelesinde gençliğin, emekçilerin yanında yer almasını gerçekleştirici eylemlerinde bir adım daha atıldı. Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu (KÖGEF) kuruldu.

Mehmet Ömer Kardeşimizin Mücadelesi Bizlere Örnek Olsun.

Faşist terörün alabildiğine yoğunlaştığı şu günlerde, tüm ilerici-devrimci güçler anti-faşist mücadelede omuz omuza vermek gerektiğinin bilincindeydiler. Mehmet arkadaşta bu kavgada Türkiyeli kardeşleriyle omuz omuza savaşırken pusuya düşürülerek öldürüldü.

Son bir yıl içinde faşistlerce öldürülen onlarca yurtsever arasında iki de Kıbrıslı kardeşimiz vardı; Özer Elmas ve Mehmet Ömer.

Yüksek Öğrenim gençliğinin halkının yanındaki mücadelesini kırmak amacıyla Kıbrıs'tan destek-gören bu cinayetler genel faşist saldırıların bir parçasıdır. Özer arkadaşın cenaze töreninde tehditler savuran faşistlerin yayınladıkları "Şikayet etmiyoruz, İhtar Ediyoruz" başlıklı bildirinin ardından Mehmet arkadaşın öldürülmesi Kıbrıs'taki faşist yuvaların bu cinayetlerdeki rolünü açığa çıkarmaktadır.

Bu cinayetlerin, liselerdeki boykotlarla protesto edilmesi, yapılan cenaze törenlerine binlerce kişinin katılması faşizme karşı mücadelenin ilk adımlarıdır. Cenaze töreni nedeniyle yeniden boykota gidilmesini engellemek amacıyla liselerin kapatılması, egemen güçlerin bu gelişmelerden ne kadar korktuklarının belgesidir.

Kıbrıs halkının örgütlenmesi günden güne artmakta ve bu da faşist yönetimi korkutmaktadır. Bütün saldırı ve cinayetler bu korkunun göstergesidir. Ama korkunun ecele faydası yok.

UŞAK'TA BASKI ve TERÖR:

- FAŞİST SALDIRILAR, EŞME'DE 3 BİN KİŞİNİN KATILDIĞI BİR MİTİNGLE PROTESTO EDİLDİ.
- EŞME ve UŞAK LİSELERİNE SALDIRAN FAŞİSTLER, ÖĞRENCİLERİN KARARLI DİRENİŞİ SONUCUNDA PÜSKÜRTÜLDÜ.
- UŞAK'TA DERGİMİZİN SATIŞINI ENGELLEMEYE ÇALIŞAN POLİS, DERGİMİZİ OKUYAN-SATAN DEVRİMCİLERE KARAKOLDA BASKI YAPIYOR.

Şubat ayının başlarından beri, Uşak ve çevre illerinde yoğunlaşan faşist baskıların şiddeti artmaktadır. Fakat tüm bu baskılar, Uşak'lı devrimci kardeşlerimizi yolundan alıkoyamıyacaktır.

Özellikle, Uşak ve Eşme de -devrimci hareketin güçlendiği, geçmişte (1971 öncesi) aktif kitle eylemlerinin yapıldığı yerlerde- yoğunlaşan baskılar faşizmin sindirme, yıldırma çabalarının tipik bir örneğidir.

19 Şubat günü bir grup faşist, Eşme lisesini basmak istemiş fakat devrimci yiğit liseli kız ve erkek öğrencilerin aktif karşı koyması sonucu faşistler liseden dışarı atılmışlardır. Bu saldırıdan sonra, lisedeki tüm ilerici-yurtsever öğretmenler liseden sürülmüş (60 öğretmenin 45'i sürülmüştür) ve bu yolla öğrenciler üzerine baskı uygulanmak istenmiştir. Bunun üzerine, 8 mart günü direnişe geçen öğrenciler, faşist yönetime karşı boy kota başlamışlardır. 9 martta da orta okulda boykot başladı. Yapılan forumlarda, öğrenciler, okula gelen polisi "polis-jandarma değil, öğretmen istiyoruz" sloganlarıyla karşılamışlardır.

UŞAK'TA HALK ÜLKÜ OCAKLARI BAŞKANINI SİLAHLI YAKALADI.

Uşak'tada faşistler Öğretmen lisesine saldırmışlar fakat kitlenin kararlı direnişi sonucunda geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Bu sırada çifte silahla halka gözdağı vermek isteyen ülkü ocakları başkanı halk tarafından yakalanmıştır. Aynı gün polis halka saldırarak 7 kişiyi gözaltına almış; karakolda dayak atmışlardır. DEVRİMCİ GENÇLİK dergisini satan ve okuyan arkadaşlarımızı karakola çekilmiş, LİSE-DER'in kuruluş çalışmalarını yürüten Uşak'lı devrimci kardeşlerimizde karakola götürülmüş ve dövülmüştür. Polis, baskı ve terörünü -komando bozuntularının yapamadığı terörü- bu sefer TÖB-DER ve HALKEVİNE yöneltmiş, halkevi kitaplığındaki tüm kitaplara el koymuştur.

Faşist baskılar, civar kasaba ve köylere kadar yayılmıştır. Kılcan Köyü halk odası jandarmalar tarafından basılmış ve halk tehdit edilmiştir. Ulubey ve Sivaslı ilçelerindeki halkevleri faşistler tarafından basılmak istenmiş fakat saldırganlar halk tarafından ilçe sınırlarına kadar kovalanmışlardır.

EŞME'DE MİTİNG!

Bütün bu baskı ve teröre karşı, Eşmeli devrimciler geniş halk kitleleriyle bütünleşerek faşist baskılara karşı bir protesto yürüyüşü düzenlediler. Miting izni için yapılan bütün başvurmalar cevapsız kalmış ancak 600 metrelik bir sessiz yürüyüşe izin verilmiştir. Mitingi, Eşme'den bize bir mektup yollayan arkadaşımız şöyle anlatıyor;

"18 mart perşembe günü saat 11'de yürüyüş başlayacaktı. Bizler saat 10'da halkevinden çıktık, önce seyirci olan halk sonradan konvoya katılmaya başladı, bu arada bizim arkadaşlar yürüyüşe anne ve babalarını getirmişlerdi. Halk kadınlarında katıldığını görünce daha fazla katıldı. Kadınların konvoyu 300 kişi oldu, erkeklerinki ise 2000 kişi kadardı.

Bu sırada Ortaokulların boykotu kırıldığı için onlar okuldaydı. Sabahleyin okula giren öğrencilerin üzerine kapılar kilitlenerek, teneffüse bile çıkmaları engellenmiş, bu nedenle onlar mitinge katılamadılar. Veliler sıra olurken karşıdaki merdivenlerin yanından 50'şer kişilik konvoylar halinde polisler çocuk bahçesine geldi, bu arada iki konvoy asker cemseleriyle miting alanına geldiler. Uşak'taki tüm polisler (bekçilerde dahil) Eşme'ye getirilmişti.

Yürüyüş başladı, önde kadınlar, arkada erkekler yürüyor, bu arada bizimle yürüyüşe katılmayan fakat demir yolunun ordan bizimle beraber yürüyen halk üç-dört bin vardı. Yürüyüş sebze pazarının içinde lokantanın yanında tamamlandı. (Kaymakam Atatürk büstünün olduğu alanda mitinge izin vermediği için burada yapılıyor.) Miting sırasında, sebze pazarında 8-10 bin kişi arasında bir kalabalık vardı. Dışardan sadece güneyliler geldi, zaten biz dışardan gelinmesini istememiştik.

Bu gelişmeler sonucunda okulun faşist yöneticileri istifa edip ayrıldılar."

SAMSUN'DA HEMŞİRELERE YAPILAN BASKILAR YOĞUNLAŞIYOR.

Bizler Samsun Akıl ve Sinir Hastahanesinde çalışan hemşireleriz.

Hastahanemizde Baştabib Burhanettin Arslanoğlu için soruşturmaya gelen Başmüfettiş Arslan Topcubaşı'nın 17.3.1976 tarihinde gittiği günden beri, yasa dışı, özgürlük ve haklarımızı çiğneyen baskılar daha da yoğunlaşmıştır.

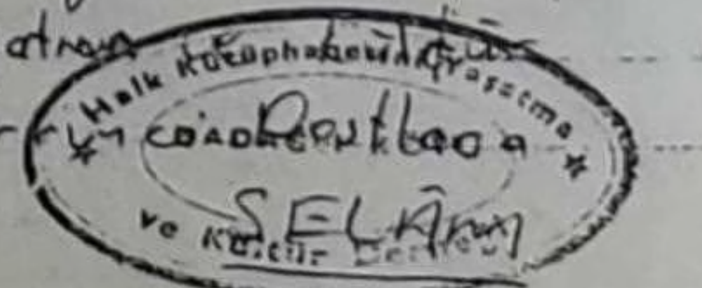
Bu baskılar karşısında başhemşire ve başhemşire muavini istifa etmiştir. Hiç birimiz bu baskılar altında başhemşirelik yapmak istemiyoruz. Hastahanemiz halen başhemşiresizdir.

Başhekim Burhanettin Arslanoğlu servislerde viziteler sırasında "Siz benim aleyhime konuştunuz, sizlerin hakkından geleceğim, ananızdan emdiğiniz sütü burnunuzdan getireceğim" ve daha ileri giderek "Bundan sonra tabancalarım konuşacak" diyerek can güvenliğimizi tehdit etmeye başlamışlardır...

Samsun Akıl ve Sinir hastahanesinde çalışan 12 Hemşirenin imzasıyla.

TÜTÜN ÜRETİCİLERİNİN PARALARI ÖDENMİYOR

Biz tütün üreticisi olarak tekele teslim Etdiğimiz tütünün Haha parasını Alamadık Sarıgöl kazasının Dadağlı köyü Dindarlı köyü Alemşahlı köyü kızılçukur köyü karacali köyü olara tam 35 gün oldu Tütünü tekele teslim edeli biz tekele para diye Varınca Devletin parası yokmuş ve bizler uretici olarak bankadan ve kooperatifden Aldığımız paranın faizi hızı durmadan üzerine yükleniyor borçlarımızda gitdikce artıyor Bu yazıyı yazmamın sebebi devrimci gençlik dergisinde bizlerede yer Verilmesini ve bütüt devrimci Arkadaslarımızın bizim bu Zulmümüzü duymalarını Dadağlı Köyü Halkı ve Halk Kütüphanesini yaşatma Derneği Yönetim Kurulu olarak der...

Diyarbakır Lisesi kapatıldı.

● DİYARBAKIR'DA YAPILAN MİTİNGTE FAŞİZM LANETLENDİ.

● DİYARBAKIR LİSESİNİ KONTROL ALTINA ALAMAYAN FAŞİSTLER, LİSEYİ SÜRESİZ KAPATTIRDILAR.

Geçtiğimiz ay içinde, tüm yurta yayılan faşist saldırıları protesto eden binlerce yurtsever "Kahrolsun Faşizm", "Kahrolsun Sömürgecilik-Irkçılık", "Jenosite Hayır" sloganlarını haykırarak, faşizmi lanetlediler.

DİYARBAKIR LİSESİ KAPATILDI.

Diyarbakır içinde tutunamayan, faşist komando bozuntuları, son olarak Diyarbakır lisesine sızarak, (faşist yeni öğretmenlerin tayin edilmesi yoluyla) çatışma ortamı oluşturmaya çalışıyorlar.

Faşistlerin bu çabalarında, öğrenciler tarafından boşa çıkartılmıştır.

Bu konuda bize mektup yazan bir arkadaşımız gelişmeleri şöyle anlatıyor;

Sömestreden sonra okulun açılmasıyla birlikte, Diyarbakır'ın önde gelen faşistlerinden olan Bekir Budak okulumuza müdür tayin edildi. Devrimci öğrenciler olarak bunu protesto ettik ve aşağıdaki istekler doğrultusunda boykot'a başladık:

1) Okulda faşizan hareketler olmayacak, öğrencilere hiçbir şekilde baskılar yapılmayacak.

2) Okula faşist hiçbir hoca alınmayacak

3) Boykot nedeniyle hiçbir öğrenci cezalandırılmayacak.

Şartlarımızın kabul edilmesi üzerine, boykot kesildi ve derslere başladık.

Bir süre sonra, okula yeni alınacak işçilerden rüşvet alan iki faşist öğretmeni protesto etmek için, boykot'a başladık. Bu arada, okula stajyer olarak gelen faşist öğretmen Ahmet Korkmaz (Ülkü Bir'in başkanıdır), öğrencilere "Pis Kürtler", "Komünistler Moskova'ya gidin", "Ermeni tohumları" gibi laflar edince, şiddetle tepki görmüş ve önce okul idaresine kaçmış ardından pencereden kaçmak zorunda kalmıştır.

Bütün bu gelişmeler karşısında, Milli eğitim müdürlüğü okulu süresiz olarak kapatmıştır.

Okulun açılmasını isteyen biz de ilerici öğrenciler, rüşvet alan öğretmenlerle, faşist müdürün tahliyesini istiyoruz. Bunlar yerine getirilmediği süre direnişimiz devam edecektir.

Doğu'daki baskı ve zulüm mücadelemizi durduramıyacaktır

● VAN DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİNİN ÇALIŞMALARI ENGELLENİYOR.

● AĞRI KÜLTÜR DERNEĞİNE SALDIRAN FAŞİSTLERİN OYUNLARI BOŞA ÇIKTI.

Faşizm, her yerde iğrenç yüzünü ortaya çıkarıyor, baskı terör ve katliamlara başvurarak kitleleri sindirmek ve buna dayanarak kendisine kitle tabanı yaratmaya çalışıyor. Bunun son örnekleri devrimci mücadelenin gelişmeye başladığı, devrimci gençlerin yeni yeni örgütlenmeye başladığı yerlerden biri olan Van'da da görüyoruz.

Bu konuda bize mektup yollayan bir grup devrimci arkadaşımız son gelişmeleri şöyle açıklıyorlar;

"M.C iktidarının başa geçmesiyle yoğunlaşan bu faşist baskı ve oyunların ilk halkası 1000'e yakın öğrencisi bulunan Erciş İlk Öğretmen okulunda oynanmıştır. Türlü baskı ve soruşturmalarla 100'e yakın öğrenci okuldan uzaklaştırılmış ve burası faşistlerin yuvalandığı bir kampa dönüştürülmüştür. Öte yandan, İlimizdeki ilerici-yurtsever öğretmenler sürülerek yerlerine faşist öğretmenler tayin edilmeye başlanmış ve bu yolla faşist baskılar arttırılmıştır.

Bu gelişmeler üzerine bir protesto gösterisi düzenliyen öğrencilerin üzerine, [illegible] "Devlet'in güvenlik kuvvetleriyle karşı karşıya bırakılması" istenen faşist komando bozuntuları polis desteğinde saldırıya kalkışmışlardır...

Elbette bunu yapanlar, Van'daki devrimci gençliğin örgütsüz, dağınık olmasından yararlanmakta, yerli halkın çoğunluğunun Kürt olduğu bu ilde "sabrımız taşıyor, tepenize inmemiz yakındır", gibi tehditler savuran bildiriler dağıtmaktadırlar. Ama, bu oligarşinin kudurmuş paralı köpekleri şunu iyi bilsinlerki, ne baskı, ne terör, ne işkence, bizi mücadelemizden döndüremiyecektir.

Van gençliğine ve tüm ülke gençliğine düşen acil görev, en kısa sürede anti-faşist cephede örgütlü bir güçbirliğini oluşturmak ve faşizme karşı aktif mücadeleyi örgütlemektir."

Ağrı Kültür Derneği'ne saldırılar artıyor.

1.3.1976 günü Ülkü ocaklarına bağlı satılmış faşistler dernek binalarının yakıldığını iddia ederek devrimci-demokrat ve ilericilere saldırmaya kalkışmışlardır. Saldırılarını AK-DER'e yönelten faşistler, halkın tepkisiyle karşılaşmışlardır. Faşistlere para ve yer temin ederek yardım eden eski belediye başkanlarından, Cevdet Elçi'de "solcuların Kur'an yaktıkları" ve "Camiye dinamit atacaklar" söylentilerini yayarak halkı devrimcilere karşı kışkırtmaya çalışıysada, halkımız kendi evlatlarına sahip çıkmıştır.

DEVRİMCİ GENÇLİK GÖREV BAŞINA!

SAYFA 9'DAN DEVAM.

5- Demokratik merkeziyetçilik.

Yönetici ve yürütücü organların seçiminin demokratik olacağı açıktır. Önemli olan kararların alınmasının demokratik olmasıdır. Yani önemli kararlarda alt örgütlerin görüşleri alınmalıdır. Alt örgütlerin önerilerinin üste ulaşması ve dikkate alınması sağlanmalıdır. Ama bir kez karar alındı mı bütün alt örgütler, varsa eleştirilerini saklı tutarak, federasyon merkezinin direktiflerini hemen, eksiksiz uygulamalıdır. Tüzüğün işletilmesi, disiplin de bu ilkenin içindedir. Bu ilkenin doğru işleyebilmesi için eleştiri-özeleştiri mekanizmasının sonuna dek çalıştırılması gerekir.

6- Geçmişin mirasına sahip çıkmak.

Burada sahip olunacak miras, gençliğin geçmişteki devrimci mücadelesinin zamanımıza bıraktığı deneylerdir. Ama sadece doğrulara sahip çıkmak olmaz. Onları da biz yaptığımıza göre yanlışlara da sahip çıkacağız. Ama aynı yanlışları bir daha yapmamaya çalışmalıyız. Geçmişe sünger çekenlere, çamur atanlara karşı da amansız bir mücadele vermeliyiz. Çünkü federasyon bu geçmiş üzerinde yükselerek, hareketin helozonik gelişimini sürdürecektir. Ve bu gelişimi hiç bir "Provakasyon" durduramayacaktır.

7- Merkezin tekliği.

Bunun için emekçi gençlik, öğrenci gençlik ve çeşitli milliyetlerden olan gençler tek bir merkez çevresinde örgütlenmelidir. Başka bir deyimle bölgesel ve mahalli dernekler, yüksek öğrenim dernekleri tek bir federasyon oluşturmalıdır. Bu ilke "gençliğin en küçük birimlerine dek örgütlenmesi" görüşü ışığında yorumlanmalıdır. İşçi gençlik, köylü gençlik, öğrenci gençlik, küçük birimlere gidildikçe ayrı ayrı örgütlenmeli ama merkeze doğru gidildikçe birleşmeli, tek merkez olmalıdır.

8- Halktan soyutlanmamak.

Gençlik hareketinin, halkın desteğini kazanarak, daha güçlü olabilmesi ve ülke çapındaki Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinir başarıya ulaşabilmesi için bütün halk kesimlerinin ayrı ayrı yürüttükleri mücadelelerin ve gençliğin mücadelesinin birlik ve dayanışma içinde yürütülmesi gerekir. Federasyon bunu sağlamak için öteki halk kesimlerinin ilerici mücadelelerini aktif bir şekilde desteklemelidir. Sendika, Oda, Kooperatif v.b. demokratik örgütlerle yakın ilişkilerin içerisinde olmalıdır. Çünkü kurtuluş halkla birlikte olacaktır.

9- Dünya gençliği ile dayanışma.

Gençlik, bütün ülkelerde sömürü, baskı ve zulüme karşı mücadele vermektedir. Ortak düşmanımızı yenmek için bütün Dünya gençliği ile sıkı ilişkiler kurmalıyız. Çeşitli ülkelerin gençlik örgütleriyle dayanışmayı sağlamalıyız.

10- Örgütsel bağımsızlık.

Kurulacak Demokratik Gençlik Dernekleri Federasyonu, başlı başına merkezi bir Demokratik örgüt olarak, hiç bir Parti ya da siyasal odağın yan örgütü olmamalıdır. Gençliğin Devrimci insiyatifi bu örgütte egemen olmalıdır. Ama bu devrimci düşünceden bağımsız olmak demek değildir. Yönetim kademelerinde Sosyalistler bulunmalı, işçi sınıfının doğru dünya görüşü bize yol göstermelidir. Burada dikkat edilecek nokta federasyonun bir parti ya da sosyalist gençlik örgütü gibi çalışmamasıdır.

11- Devrimci görüşün gençliğe egemen olması için çalışmak.

Bu devrimci teorik eğitim, ideolojik çalışma ve efendice yapılacak (kavgaya dökülmeden) siyasal tartışmalar ile olabilir. Federasyon eğitim ve tartışmaların, kitap okuma alışkanlığının gençlik içinde yayılması için çalışmalıdır. Böylece yanlış görüşlerin, Burjuva ve küçük burjuva görüşlerin gençliğe egemen olması önlenmelidir.

Merkezileşmenin olabilmesi için bütün örgütler bu ilkelerde birleşerek Federasyonu oluşturmalıdır. Bunun dışında grup zihniyetiyle hareket etmek, grup çıkarını düşünmek, kendi grubunun merkeze egemenliğini sağlamak için kendi başına kariyerist bir takım hareketlere girişmek bölücülüktür, karşı-devrimciliktir. Böyle davrananları tarih ve devrimci gençlik mutlaka mahkûm edecektir.

Şimdi Demokratik gençlik derneklerinin yapa[c]… ları: Federasyona engel tüzük maddelerini … zeltmek ve kongrelerinden federasyon için ye… almaktır. Daha çoğu örgüt kongre yapmadığı … federasyonun kurulmasının zaman almasının … nında, daha bir süre ilkelerde anlaşmaya day… örgütsel birlik oluşmayabilir. Ama eylemde b… lik bunu yaratacaktır, olaylar bizi mutlak … gütsel birliğe götürecektir.

Gençliğin, federasyon oluşuncaya dek ve olu… tuktan sonra yapacakları birçok ortak eyl… vardır. Bunların başlıcaları şunlardır.

A - Genel

1) Anti-demokratik baskılara karşı mücadele,
2) Anti-emperyalist eylemler,
3) Dernekler kanununun demokratikleşmesi i… mücadele,
   a) Siyasete karışmama,
   b) Fakülte ve yüksek okullarda birden fazl… dernek kurulamaması,
   c) Liselilerin dernek kuramamaları v.b.

B - Yüksek öğrenim gençliğinin sorunları

1) Üniversiteler kanunu ve yönetmelikler
   a) Belgeleme ve disiplin cezaları,
   b) Temsilcilik seçiminin anti-demokratik olması ve yetkilerinin azlığı
2) Yönetime katılma,
3) Kapılarda polis bulunması,
4) Emperyalizme hizmet eden eğitim,
5) Üniversite içinde örgütlenme yasağı,
6) Yüksek okullar sorunu,
7) Öğrencilerin yurt, kitap, giyecek gibi ekonomik sorunları, kısaca DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE KAVGASI.

Bunlara karşı mücadele ederken reformculuğa düşmemeye dikkat etmeliyiz. Bu reformlar elde edilse bile kurtuluşun sağlanmayacağı bilinmelidir.

DEVRİMCİ GENÇLİK

(Gelecek yazımızda, farklı siyasi yoğunlukların bu konuda getirdikleri önerileri irdeleyeceğiz ve tespit ettiğimiz ortak doğrulara ve ortak yanlışlara değineceğiz. Sonuç olarak kendimizin federasyonun öz ve biçim olarak kurulmasıyla ilgili somut önerilerimizi anlatacağız.)

12 MART DEV-GENÇ ve TİP

SAYFA 10'DAN DEVAM.

rumlayarak haberi o şekilde vermeyi tercih etmiştir.

İşte bu "gazetecilik olayı" o günden bu yana Dev-Genç'in 12 mart muhtırasını desteklediği şeklindeki yalan ve maksatlı haberlere kaynaklık etmiştir. 6 günlük Dev-Genç yönetimi bu haberi tekzip etmemekle hata etmiştir. Ama hemen o günlerde kendi görüşlerini bir bildiri ile açıklamıştır. Yanda fotokopisini yayınladığımız bildiri bütün Türkiye çapında Dev-Genç örgütleri aracılığıyla 10 binlerce basılarak dağıtılmıştır.

12 MART KARŞISINDA TÜRKİYE SOLU.

Şüphesizki gerek demokratik kuruluşların ortak bildirilerini gerekse 12 mart konusundaki Dev-Genç bildirisini bir çok yönden eleştirmek mümkündür ve hatta gereklidir. Mümkün olmayan şey bu bildirilere dayanarak -ve 12 mart konusunda hemen o günlerde yayınlanan Kurtuluş gazetesindeki, bugün bile hâlâ konuya en doğru yaklaşım niteliğini taşıyan görüş ve yorum ortadaiken-Dev-Genç'in 12 mart muhtırasını desteklediğini iddia edebilmektir. (2)

Şüphesiz her önemli olay karşısında olduğu gibi 12 mart karşısındaki tavırlarda birer mihenk taşıdır. Bu tavırlar incelendiği zaman sözde işçi sınıfını temsil ettiğini söyleyen bir çok "sol parti" ve kümelenmeler hakkında çok önemli bilgi ve sonuçlara ulaşılabilir. Bir bütün olarak söylenebilirki 12 mart karşısında ülkemiz solunun içindeki burjuva eğilimleri ağır basmıştır. Hem muhtıra karşısında hem de tüm bir dönem boyunca. Sadece 70'lerin içinden filizlenen genç Devrimci hareket hem muhtıra karşısında hem de tüm 12 mart gericiliği döneminde onurlu bir sınav vermiştir. Bu gerçeği; onlarca yiğit devrimcinin kanlarıyla Türkiye topraklarına yazdıkları bu gerçeği bir takım kocakarı dedikoduları ile unutturmak mümkünmüdür?

TİP ve 12 MART.

TİP'in yayın organı "Çark-başak"ın üçüncü sayısında şu satırları okuyoruz : "TİP'in 12 mart karşısındaki doğru tavrı bugün nedense unutturulmak istenmektedir." Neymiş bu doğru tavır? Bu tavrı yine aynı dergiden öğrenelim: "...Oysa işçi sınıfının politik ve ekonomik mücadelesi ve örgütlenmesi, demokratikleşme sürecinin ilerlemesi bakımından (bu) anayasal hak ve özgürlüklerin korunması ilk şarttır. Onun için TİP muhtıra radyodan okunur okunmaz (.....) seçimlere gidilmesini talep etti."

İşte 12 mart karşısındaki TİP'in doğru tavrı (!) İşçi sınıfının politik ve ekonomik mücadelesinin ilk şartını anayasal haklarda gören bu düşünce tabii anayasal haklar ortadan kaldırılınca -işçi sınıfının politik mücadelesi verilemeyeceğine göre (!)- gidip teslim olmaktan başka bir yol bulamayacaktır. Nitekim TİP yöneticilerinin "sıkıyönetimin teslim ol çağrıları radyodan yayınlanır yayınlanmaz" valizlerini alarak Mamak yolunu tutmaları bu bakımdan onların düşüncelerine uyan bir davranıştır. Ama 12 mart karşısındaki bu tavırlarını bir günah gibi saklayacaklarına, temel varlık şartını anayasal haklarda bulan, sıkıyönetim komutanı "kapan" deyince kapanan, "açıl" deyince açılan bir partiyi işçi sınıfı partisi, toplan denince toplanan bir takımeri tavrını da doğru tavır diye bugün devrimcilere yutturmaya kalkıyorlar.

---

(1) Bildiri yazma komitesinde TÖS, İnşaat Mühendisleri Odası ve DEV-GENÇ temsilcileri yer almıştır.

(2) Yine bu arada bu bildiri olayının yanında bir başka olayı daha aktaralım: Ortak kuruluşlar adına bildiriyi kaleme alanlardan İnşaat Mühendisleri Odası temsilcisi, kuruluşların haberi olmaksızın, yetkisi olmadığı halde kuruluşlar adına ortak bir telgraf çekerek muhtırayı imzalayanlara başarı dilemiştir.

Eğitimin faşistleştirilmesine karşı mücadele... 2

- İKİ ve ÜÇ YILLIK EĞİTİM ENSTİTÜLERİ FAŞİZME KADRO YETİŞTİREN KURUMLAR HALİNE GETİRİLMEK İSTENİYOR.
- OLİGARŞİNİN BU PROĞRAMININ BOŞA ÇIKARTILMASI, GENİŞ HALK YIĞINLARININ, BASKI ve TERÖRE KARŞI ÖRGÜTLENEBİLMESİ ve BU TERÖR KAMPANYASINA KARŞI AKTİF BİR ŞEKİLDE KARŞI KONULMASIYLE MÜMKÜNDÜR.

[illegible]

PROGRAMIN UYGULANMASI-BALIKESİR VE ERZURUM EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDE FAŞİST KADROLAŞMA.

[illegible]

Selçuk Eğitim Enstitüsü

[illegible]

Gazi Eğitim Enstitüsü

[illegible]

EĞİTİMİN FAŞİSTLEŞTİRİLMESİNE KARŞI MÜCADELE, TÜM YURTSEVERLERE DÜŞEN BİR GÖREVDİR.

Herşeye rağmen eğitim kurumlarında akademik-demokratik mücadeleyi yükseltmeliyiz, faşist kurum haline getirilmesine karşı koymalıyız, Demokratik mevzilerde sonuna değin direnmeli, demokratik mevzileri güçlendirmeliyiz.

Akademik-demokratik istekler çok açık şekilde ele alınmalı, isteklerin gerçekleşmesi için örgütlü mücadele gerçekleştirilmeli,

- Akademi olma,
- Can güvenliğinin sağlanması
- Öğretmen-öğrenci kıyımına son verilmesi,
- Bursların arttırılması
- Anti-demokratik yönetmeliklerin kaldırılması,

ve bunlara eklenecek daha birçok isteği gerçekleştirmek için öğrenci kitleleri harekete geçirilmeli, örgütlü mücadele verilmeli.

Oligarşinin saldırı ve terörüne, aktif kitle eylemleri ile karşı çıkılmalı, tek yönlü mücadeleyi değil çok yönlü mücadeleyi kavramak, faşizme karşı çok yönlü tavizsiz mücadele örgütlendirilmeli.

Bütün ülkeyi kapsayan gençliğin merkezi örgütlenmesi gerçekleştirilmeli, bütün gençlik tek bir yumruk gibi faşizmin karşısına dikilmelidir. Kurtuluş için tek yolun Devrim olduğunu unutmadan, halk kitlelerinden ayrı düşmeden mücadele yürütülmeli, görevler gerçekleştirilmelidir.

Yaşasın Yurtsever Gençliğin Demokratik Eğitim Kavgası.

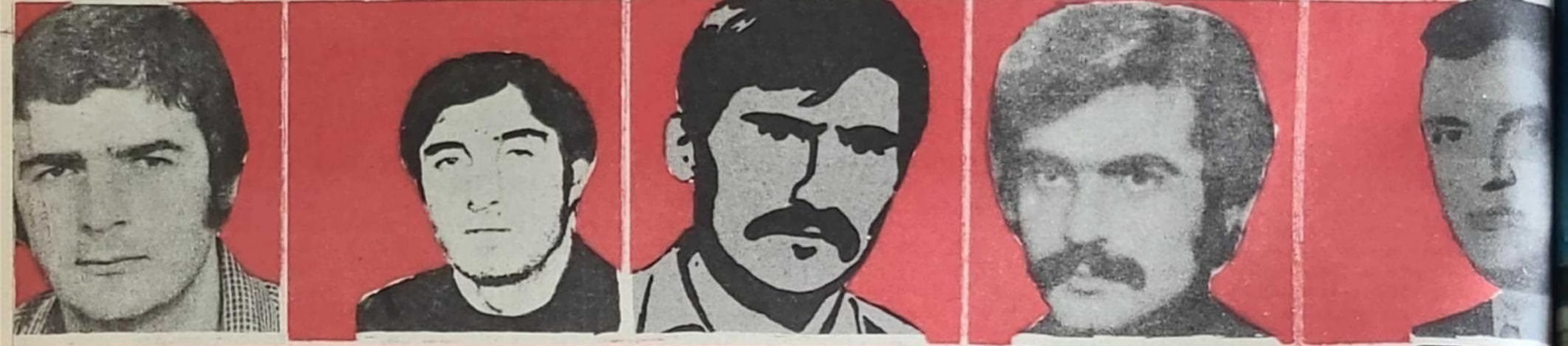
Kahrolsun Faşizm ve Emperyalizm.

Yaşasın Halkımızın Bağımsızlık-Demokrasi ve Sosyalizm kavgası.

DEVRİMCİ GENÇLİK

Not: 4. Sayıdaki yazıda bir baskı hatası olmuştur. düzeltir özür dileriz.

Bolu Öğretmen Lisesinden 40 öğrenci atılmıştır. Baskıda 400 olarak çıkmış.

onlar;
dövüşerek öldüler,
güneşe gömüldüler.
vaktimiz yok onların matemini tutmaya
akın var
güneşe akın!...
güneşi zaptedeceğiz,
güneşin zaptı yakın

